

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 297

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 3 aprilie 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 787 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4) raportat la art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală	2–4
Decizia nr. 12 din 18 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său	5–9
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
216. — Ordin al directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 36 de unități administrativ-teritoriale din județul Dolj	10–46
251/3.333. — Ordin al ministrului sănătății și al ministrului educației naționale pentru completarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală	47
3.329. — Ordin al ministrului educației naționale privind stabilirea cuantumului bursei pentru studenții doctoranzi înmatriculați la studii universitare de doctorat finanțate de la bugetul de stat cu bursă, la forma de învățământ cu frecvență, în instituțiile de învățământ superior de stat.....	48

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 787

din 5 decembrie 2017

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4) raportat la art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Luminița Nicolescu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4) raportate la art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, excepție ridicată de Societatea HYPER B & F prin ACSIS SOLV IPURL în Dosarul nr. 4.738/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.553D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra cauzei și arată ca partea Agenția Națională de Administrare Fiscală a depus la dosar concluzii scrise prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

5. Prin Încheierea din 18 mai 2016, pronunțată în Dosarul nr. 4.738/2/2015, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4) raportate la art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.** Excepția a fost invocată de Societatea HYPER B & F prin ACSIS SOLV IPURL într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autoarea acesteia invocă, în esență, incoerența legislativă ce rezultă din antinomia existentă între Codul de procedură civilă și Codul de procedură fiscală, precum și faptul că suspiciunile privind săvârșirea unei fapte penale ale organelor fiscale se constituie în impedimente reale și efective pentru accesul la justiție în materie fiscală. În acest context, apreciază că prevederile art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4) raportate la cele ale art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală încalcă dreptul de a obține soluționarea fondului problemei de drept fiscal în fața instanțelor de

contencios administrativ specializate în această materie, iar limitarea exercitării dreptului de a obține soluționarea contestației fiscale la sesizarea organelor penale nu respectă condițiile impuse de art. 53 din Constituție. În opinia autoarei excepției, contribuabilul nu își poate exercita dreptul la apărare în mod efectiv, întrucât, având în vedere faptul că soluționarea unor probleme fiscale trec pe tărâmul penalului, aceasta nu este realizată de către organele specializate în acest sens.

7. Apreciază că reglementarea cuprinsă în art. 214 alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 impune organelor fiscale soluția organelor penale, iar calea de atac împotriva deciziei de suspendare a soluționării contestației administrative nu prezintă garanția analizării fondului problemei fiscale. Ca atare, imposibilitatea probării aspectelor ce țin de fondul fiscal, de problema sumelor stabilite de către organele fiscale, și aplicarea principiului *penalul ține loc civilului* și în materie fiscală, încalcă dreptul contribuabilului la apărare. Mai mult, întârzierea soluționării fiscalului duce la încălcarea drepturilor contribuabililor privind dreptul la un proces echitabil, într-un termen rezonabil.

8. Autoarea excepției susține că efectele hotărârii penale lasă fără obiect contestația administrativă suspendată. Astfel, conform art. 214 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, opozabilitatea hotărârii penale va lăsa fără obiect contestația administrativă suspendată cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă. Transferul problemei fiscale pe tărâm penal duce la imposibilitatea utilizării căilor stabilite de către contenciosul administrativ fiscal, pierzându-se, astfel, posibilitatea de a ataca fondul problemei fiscale, iar prin aceasta se încalcă dreptul de acces la justiție și dreptul la apărare. Acțiunea în contencios administrativ are ca obiect stabilirea creanței statului, pe când acțiunea penală are ca obiect tragerea la răspundere penală a persoanelor care au săvârșit infracțiuni. Or, transferul stabilirii creanței statului într-o procedură prin care se soluționează aspecte penale, privează contribuabilul de posibilitatea utilizării dublului grad de jurisdicție. Consideră, așadar, că organele fiscale sunt singurele competente să soluționeze o neînțelegere fiscală, pentru ca ulterior, în fața instanțelor de contencios administrativ, să poată fi folosită proba cu expertiza de specialitate și demonstrate toate elementele ce țin de verificarea efectivă a modului în care contribuabilul a înțeles că trebuie să își îndeplinească obligațiile fiscale.

9. **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** opinează în sensul caracterului neîntemeiat al excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale, exemplu fiind, în acest sens, deciziile nr. 189 din 2 martie 2010 sau nr. 56 din 12 februarie 2013. Totodată, instanța de judecată apreciază că accesul la justiție este asigurat, în condițiile în care, în temeiul art. 218 din Codul de procedură fiscală, decizia de suspendare a soluționării contestației administrative poate fi atacată de către contribuabil la instanța de contencios administrativ, așa cum, de altfel, s-a întâmplat și în cauza de față.

10. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

11. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în această materie a Curții Constituționale.

12. **Avocatul Poporului** învederează faptul că și-a mai exprimat punctul de vedere cu privire la pretinsa neconstituționalitate a textelor legale criticate din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, în sensul constituționalității acestora, punct de vedere pe care îl menține și în prezenta cauză.

13. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

14. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

15. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie prevederile art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4) raportate la cele ale art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 513 din 31 iulie 2007, care au următorul cuprins normativ:

— Art. 108: Sesizarea organelor de urmărire penală

„(1) *Organele fiscale vor sesiza organele de urmărire penală în legătură cu constatările efectuate cu ocazia inspecției fiscale și care ar putea întruni elemente constitutive ale unei infracțiuni, în condițiile prevăzute de legea penală.*

(2) *În situațiile prevăzute la alin. (1) organele de inspecție au obligația de a întocmi proces-verbal semnat de organul de inspecție și de către contribuabilul supus inspecției, cu sau fără explicații ori obiecțiuni din partea contribuabilului. În cazul în care cel supus controlului refuză să semneze procesul-verbal, organul de inspecție fiscală va consemna despre aceasta în procesul-verbal. În toate cazurile procesul-verbal va fi comunicat contribuabilului.”;*

— Art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4): Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

„(1) *Organul de soluționare competent poate suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:*

a) *organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă; [...]*

(4) *Hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă.”*

16. Curtea precizează faptul că Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală a fost abrogată prin art. 354 lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015, soluția legislativă criticată fiind preluată, parțial, în cuprinsul art. 277 din Legea nr. 207/2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 547 din 23 iulie 2015. Însă, având în vedere Decizia Curții Constituționale nr. 766 din 15 iunie 2011, publicată în Monitorul

Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 3 august 2011, Curtea este competentă să analizeze prevederile legale criticate, dat fiind faptul că acestea continuă să producă efecte juridice în cauza dedusă judecării.

17. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile criticate din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție, ale art. 23 referitoare la libertatea individuală, precum și celor ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

18. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la critici similare. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 401 din 15 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 28 din 10 ianuarie 2017, Decizia nr. 56 din 12 februarie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 204 din 10 aprilie 2013, Decizia nr. 189 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 15 aprilie 2010, sau Decizia nr. 1.237 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 15 decembrie 2008, prin care Curtea a statuat în sensul constituționalității reglementării criticate și a subliniat că textul criticat din Codul de procedură fiscală reglementează proceduri de recurs administrativ, prin care se lasă posibilitatea organelor care au emis actele administrative atacate sau organelor superioare acestora de a reveni asupra măsurilor luate.

19. Astfel, în jurisprudența sa în această materie, Curtea a reținut că, potrivit art. 205 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia. Astfel, chiar dacă decizia sau, după caz, dispoziția pronunțată de organul fiscal competent al cărui act administrativ fiscal este atacat are caracter definitiv în sistemul căilor administrative de atac, dreptul la acțiune în instanță al contribuabilului nu este abolit, fiind chiar reconfirmat și de art. 215 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală în ceea ce privește suspendarea executării actului administrativ fiscal.

20. Art. 214 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală se referă, așadar, la procedura de soluționare a contestației pe cale administrativă, și nu la cea juridictională, a cărei desfășurare nu este împiedicată sau condiționată de existența celei dintâi, pentru ca accesul liber la justiție să fie încălcat. Totodată, cazul de suspendare a procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, reglementat de art. 214 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se referă la o situație de excepție, aceea în care organul care a efectuat activitatea de control fiscal sesizează organele de urmărire penală în urma depistării indiciilor asupra săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi pronunțată în procedura administrativă. Este firesc ca, în virtutea principiului „*penalul ține în loc civilul*”, procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată până la încetarea motivului care a determinat suspendarea.

21. Prin Decizia nr. 189 din 2 martie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 241 din 15 aprilie 2010, și Decizia nr. 63 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 239 din 16 martie 2006, Curtea a statuat că, în materie fiscală, prevederile art. 214

din Codul de procedură fiscală reprezintă o reglementare similară celei cuprinse în art. 244 alin. 1 pct. 2 din Codul de procedură civilă (în redactarea anterioară modificărilor aduse prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 59/2001 și prin Legea nr. 219/2005), potrivit căreia instanța putea suspenda judecata „când se ivesc indiciile unei infracțiuni, a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra hotărârii ce urmează să se dea”. În acest sens, Curtea a reținut că „întâietatea rezolvării acțiunii penale este neîndoielnic justificată și consacrată ca atare și de prevederile art. 19 alin. 2 din Codul de procedură penală [...]”. Totodată, s-a arătat că nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 alin. 1 din Codul de procedură penală, potrivit cărora „hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat, în fața instanței civile, cu privire la existența faptei, a persoanei care a săvârșit-o și a vinovăției acesteia”. Pentru identitate de rațiune, cele statuate în materie civilă își găsesc justificarea și în materie fiscală în ceea ce privește suspendarea facultativă a procedurii de soluționare a contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale, și anume atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.

22. Cazul de suspendare a procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă, reglementat de art. 214 alin. (1) lit. a) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003, se referă, așadar, la o situație de excepție, aceea în care organul care a efectuat activitatea de control fiscal sesizează organele de urmărire penală în urma depistării indiciilor asupra săvârșirii unei infracțiuni a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează a fi pronunțată în procedura administrativă. Este firesc ca, în virtutea principiului „*penalul ține în loc civilul*” procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrative fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea, fie până la un termen stabilit de organul fiscal competent prin decizia de suspendare. Aceasta, deoarece hotărârea definitivă a instanței penale prin care se soluționează acțiunea civilă este opozabilă organelor fiscale competente pentru soluționarea contestației, cu privire la sumele pentru care statul s-a constituit parte civilă. În plus, decizia de suspendare este motivată, iar suspendarea poate fi solicitată o singură dată pe parcursul desfășurării procedurii administrative (în acest

sens, s-a pronunțat Curtea prin Decizia nr. 1.237 din 18 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 841 din 15 decembrie 2008). Prin urmare, Curtea constată că reglementarea dedusă controlului este în deplină concordanță cu dispozițiile art. 21 și 53 din Legea fundamentală.

23. În ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni, Curtea a constatat că aceasta nu înfrânge dispozițiile constituționale care consacră prezumția de nevinovăție. Adoptarea măsurii suspendării este condiționată de înrăurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație suspendarea procedurii administrative nu numai că se impune, dar constituie tocmai expresia aplicării prezumției de nevinovăție a persoanei contestatoare, care își poate valorifica toate drepturile garantate constituțional, în cadrul unui proces în fața instanțelor de judecată.

24. De altfel, în legătură cu invocarea încălcării art. 23 din Constituție, Curtea a reținut că prezumția de nevinovăție cu privire la care statuează acest text constituțional este proprie doar procesului penal, neavând nicio legătură cu cauzele de natură civilă, comercială, fiscală sau de contencios administrativ. Prezumția de nevinovăție este reglementată în legătură cu libertatea individuală a persoanei privind reținerea, arestarea și soluționarea procesului penal, până la rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că art. 23 alin. (11) din Legea fundamentală consacră prezumția de nevinovăție, dar exclusiv pentru ipoteza răspunderii penale. Această concluzie rezultă nu numai din termenii reglementării constituționale, făcându-se referire explicită la „hotărârea judecătorească de condamnare”, ci și din economia reglementărilor, prevederile art. 23 alin. (11) din Constituție fiind înscrise în cuprinsul dispozițiilor cu privire la „libertatea individuală” (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 1.368 din 26 octombrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 33 din 13 ianuarie 2011).

25. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice schimbarea acestei jurisprudențe, apreciem că cele statuate prin deciziile invocate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Societatea HYPER B & F prin ACSIS SOLV IPURL în Dosarul nr. 4.738/2/2015 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că prevederile art. 214 alin. (1) lit. a) și alin. (4) raportate la art. 108 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 5 decembrie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Ingrid Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 12

din 18 ianuarie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 27.920/300/2016 al Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.932D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost în mod legal îndeplinită.

3. Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 1.997D/2017 și nr. 2.225D/2017, având ca obiect excepțiile de neconstituționalitate privind dispozițiile ale Legii nr. 77/2016, excepții ridicate de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 33.682/301/2016 al Judecătoria Sectorului 3 București și în Dosarul nr. 41.327/299/2016* al Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă.

4. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

5. Având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate în dosarele mai sus menționate, Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea lor. Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor. Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 1.997D/2017 și nr. 2.225D/2017 la Dosarul nr. 1.932D/2017, care a fost primul înregistrat.

6. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care arată că instanța constituțională s-a pronunțat, în prealabil, asupra unor critici similare celor formulate în prezentele dosare și, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba soluțiile adoptate de Curte, se impune menținerea jurisprudenței.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

7. Prin Încheierea din 4 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 27.920/300/2016, **Judecătoria Sectorului 2 București** —

Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite. Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.932D/2017.

8. Prin Încheierea din 29 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 33.682/301/2016, **Judecătoria Sectorului 3 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și ale art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1997D/2017.

9. Prin Încheierea din 19 mai 2017, pronunțată în Dosarul nr. 41.327/299/2016*, **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5) și ale art. 10 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite.** Excepția de neconstituționalitate formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.225D/2017.

10. Excepțiile au fost invocate de Societatea Bancpost — S.A., în cauze având ca obiect soluționarea contestațiilor referitoare la îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de Legea nr. 77/2016.

11. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii arată, în esență, că se încalcă principiile previzibilității și accesibilității legii, întrucât i se impune creditorului ipotecar să accepte bunul în orice condiții, cu efect liberatoriu, sub sancțiunea pronunțării împotriva sa a unei hotărâri judecătorești care să confirme transferul dreptului de proprietate în patrimoniul său. Se mai arată că legiuitorul modifică destinația bunului, afectat inițial garantării executării unui contract de credit, în bun ce servește ca mijloc de plată cu efect liberatoriu. În plus, Legea nr. 77/2016 nu menține, pe întreaga perioadă a derulării contractului de credit, efectele prevăzute de părți sau care ar fi putut fi prevăzute la încheierea acestuia. Art. 3 din Legea nr. 77/2016 dispune că dispozițiile sale derogă de la Codul civil, fără a se indica expres textul/articolul de la care se derogă. În sfârșit, întrucât regimul juridic general al proprietății trebuie să fie reglementat, potrivit Constituției, prin lege organică, și dispozițiile derogatorii de la acest regim trebuie să fie reglementate prin lege organică, ceea ce nu s-a întâmplat în cazul Legii nr. 77/2016.

12. Cu privire la încălcarea principiului neretroactivității legii, arată că, întrucât modalitatea de rambursare, prin plata ratelor creditului, este un element asupra căruia părțile contractului cad de acord, obligatoriu și definitiv, la momentul încheierii acestuia,

aceasta reprezintă o situație juridică consumată la momentul încheierii contractului. De aceea, nu se poate susține că părțile realizează un nou acord cu fiecare plată a ratei de credit. Autorii arată că dispozițiile Legii nr. 77/2016 sunt neconstituționale, întrucât acestea sunt aplicabile contractelor de credit încheiate anterior intrării în vigoare a legii, precum și executărilor silit demarate anterior acestui moment, indiferent de stadiul lor, chiar dacă, la data încheierii contractului, legislația nu prevedea ca modalitate alternativă de stingere a obligației darea în plată. Din acest motiv, o intervenție ulterioară a legiuitorului, în sensul obligării creditorului de a accepta darea în plată a imobilului ce face obiectul garanției, înșală așteptarea legitimă a creditorului de la momentul încheierii contractului și este, ca atare, retroactivă.

13. Din perspectiva dreptului fundamental de proprietate, se susține că acesta este în mod evident limitat, întrucât statul intervine în acordul de voință deja exprimat cu privire la stingerea împrumutului. Prin dispozițiile criticate, este afectat dreptul de proprietate al creditorului asupra sumelor de bani acordate cu titlu de împrumut, sume care nu se vor mai restitui în integralitate ca urmare a aplicării Legii nr. 77/2016. Or, autorii excepției arată că dețin un drept de proprietate asupra întregii sume acordate cu titlu de împrumut, iar dispozițiile legale prin care se prevede recuperarea creanței numai în limita valorii imobilului adus garanție și supus transferului forțat de proprietate echivalează cu o expropriere, câtă vreme nu se va recupera toată suma acordată. Această expropriere nu se produce în conformitate cu dispozițiile constituționale, întrucât pierderea dreptului de proprietate asupra creanței nu este compensată de o prealabilă și dreaptă despăgubire, iar această pierdere nu operează pentru o cauză de utilitate publică, stabilită conform legii.

14. Autorii excepției mai arată că scopul urmărit de legiuitor — degrevarea de datorii a unei categorii limitate de debitori din contractele de credit bancar — nu constă în satisfacerea unui interes general. Se susține că legea criticată nu respectă condiția referitoare la necesitatea restrângerii exercițiului dreptului de proprietate, întrucât legiuitorul avea la dispoziție instituția juridică a impvizionii, mai puțin restrictivă în ceea ce privește exercitarea dreptului de proprietate privată. Cu referire la încălcarea principiului proporționalității, autorii susțin că nu există o justificare rațională pentru stabilirea unui tratament juridic identic pentru situații diferite, cu efectul instituirii unei poveri excesive asupra creditorului. Tratamentul juridic al debitorilor care se pot prevala de dispozițiile legii criticate este identic, atâta vreme cât aceasta nu stabilește criterii de diferențiere a debitorilor care se află în imposibilitate de plată, de cei care nu se află în această situație. Consecința unei asemenea omisiuni este că banca este obligată să suporte, în mod nejustificat, atingerile aduse dreptului său de proprietate generate de liberarea de datorie inclusiv a debitorilor care nu se află în imposibilitate efectivă de plată.

15. Deși accesul liber la o activitate economică și la libera inițiativă este garantat prin Constituție, dispozițiile legale criticate limitează această garanție sub două aspecte. Operațiunile de creditare, care reprezintă unele dintre activitățile principale ale autorilor excepției, sunt limitate sub aspectul operațiunilor de recuperare a sumelor acordate, în baza cărora au fost întocmite planurile de profitabilitate, cu atât mai mult cu cât legea afectează contractele și executările anterioare intrării sale în vigoare. Cel de-al doilea aspect vizează transformarea forțată a creditorului într-un vehicul imobiliar, deși nu a exprimat liber o astfel de inițiativă economică. Banca nu are ca obiect principal de activitate desfășurarea activităților comerciale privitoare la imobile, iar prin transferul forțat al proprietății asupra imobilelor va fi obligată să desfășoare această activitate neprevizionată.

16. Autorii excepției mai susțin că prevederile legale contravin normelor constituționale cuprinse în art. 21 și art. 53, întrucât instituției de credit îi este îngădit dreptul la un proces echitabil și nu i se asigură accesul liber la justiție, având în vedere că îi este limitat în mod nejustificat dreptul de a contesta aspectele legate de starea curentă a bunului dat în plată, a culpei debitorului în diminuarea imobilului ipotecat sau a stării de necesitate învederată de debitor pentru parcurgerea procedurii de dare în plată.

17. În fine, se mai arată că, potrivit domeniului de reglementare a legii, aceasta se aplică și în cazul contractelor de credit de consum referitoare la bunuri imobile rezidențiale care intră în sfera de reglementare a Directivei 2014/17/UE. Potrivit art. 23 din Directiva 2014/17/UE, statele membre pot să reglementeze un cadru legal care să asigure cel puțin dreptul consumatorului de a converti contractul de credit într-o monedă alternativă, în condiții specificate sau să fie în vigoare alte aranjamente pentru a limita riscul ratei de schimb valutar. Cu toate acestea, în art. 23 alin. (5) din Directiva 2014/17/UE se prevede în mod clar că astfel de reglementări nu pot fi aplicate cu efect retroactiv. În același sens dispune și art. 43 din Directivă, dispozițiile fiind clare în sensul stabilirii aplicării lor doar pentru viitor, neputând fi aplicate cu efect retroactiv, ci doar contractelor de credit încheiate după data de 21 martie 2016. Din această perspectivă, este evidentă contradicția dintre reglementarea europeană și cea națională.

18. Pentru toate argumentele expuse, autorii excepției susțin încălcarea prevederilor art. 1 alin. (5), art. 15 alin. (2), art. 16, art. 21, art. 24, art. 44 alin. (2), art. 45, art. 53, art. 135, art. 136 alin. (5) și ale art. 148 din Constituție, precum și a dispozițiilor art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale.

19. **Judecătoria Sectorului 2 București — Secția civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

20. **Judecătoria Sectorului 3 București** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

21. **Judecătoria Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă** arată că, în ceea ce privește contractele încheiate anterior intrării în vigoare a Legii nr. 77/2016, instanța consideră că există aparența încălcării principiului fundamental al neretroactivității legii civile, prevăzut de art. 15 alin. (2) din Constituție, de la care nu se poate deroga prin acte normative cu o forță juridică inferioară normelor constituționale. De asemenea, instanța consideră că modalitatea în care a fost reglementată operațiunea de „dare în plată” afectează dreptul de proprietate privată al unor persoane juridice de drept privat, garantat de art. 44 alin. (2) din Constituție, întrucât creditorii sunt obligați să renunțe la dreptul de creanță în schimbul unor bunuri imobile având o valoare mai mică decât cea a creanței rămase de executat, fără să primească nicio contraprestație pentru creanța rămasă de executat, în cazul în care executarea silită a bunului imobil a fost finalizată anterior intrării în vigoare a legii. Instanța apreciază ca aceste restrângeri ale dreptului de proprietate al creditorilor nu pot fi justificate, din perspectiva art. 53 din Constituție, de necesitatea protejării drepturilor consumatorului, întrucât se aduce atingere însuși dreptului de proprietate, fără ca legiuitorul să prevadă plata unor compensații către creditorii pentru drepturile de creanță de care sunt lipsiți.

22. Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

23. **Guvernul** a formulat punctul său de vedere, în dosarele Curții Constituționale nr. 1.932D/2017 și nr. 2.225D/2017, în sensul respingerii criticilor de neconstituționalitate, ca

neîntemeiate, respectiv inadmisibile, în acord cu jurisprudența instanței constituționale, și anume Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016.

24. Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

25. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

26. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3, art. 4 alin. (1), art. 5 alin. (1) și (3), art. 7, art. 8 alin. (1) și (5), art. 10 și ale art. 11 din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, precum și a Legii nr. 77/2016, în ansamblul său, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 330 din 28 aprilie 2016. Dispozițiile legale criticate punctual au următorul cuprins:

— Art. 3: „*Prin derogare de la dispozițiile Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, consumatorul are dreptul de a i se stinge datoriile izvorâte din contractele de credit cu tot cu accesorii, fără costuri suplimentare, prin darea în plată a imobilului ipotecat în favoarea creditorului, dacă în termenul prevăzut la art. 5 alin. (3) părțile contractului de credit nu ajung la un alt acord.*”;

— Art. 4 alin. (1): „(1) Pentru stingerea creanței izvorând dintr-un contract de credit și a accesoriilor sale prin dare în plată trebuie îndeplinite, în mod cumulativ, următoarele condiții:

a) creditorul și consumatorul fac parte din categoriile prevăzute la art. 1 alin. (1), astfel cum acestea sunt definite de legislația specială;

b) cuantumul sumei împrumutate, la momentul acordării, nu depășea echivalentul în lei al 250.000 euro, sumă calculată la cursul de schimb publicat de către Banca Națională a României în ziua încheierii contractului de credit;

c) creditul a fost contractat de consumator cu scopul de a achiziționa, construi, extinde, moderniza, amenaja, reabilita un imobil cu destinație de locuință sau, indiferent de scopul pentru care a fost contractat, este garantat cu cel puțin un imobil având destinația de locuință;

d) consumatorul să nu fi fost condamnat printr-o hotărâre definitivă pentru infracțiuni în legătură cu creditul pentru care se solicită aplicarea prezentei legi.”;

— Art. 5 alin. (1) și (3): „(1) În vederea aplicării prezentei legi, consumatorul transmite creditorului, prin intermediul unui executor judecătoresc, al unui avocat sau al unui notar public, o notificare prin care îl informează că a decis să îi transmită dreptul de proprietate asupra imobilului în vederea stingerii datoriei izvorând din contractul de credit ipotecar, detaliind și condițiile de admisibilitate a cererii, astfel cum sunt reglementate la art. 4.[...]

(3) Prima zi de convocare la notarul public nu poate fi stabilită la un termen mai scurt de 30 de zile libere, perioadă în care se suspendă orice plată către creditor, precum și orice procedură judiciară sau extrajudiciară demarată de creditor sau de persoane care se subrogă în drepturile acestuia îndreptată împotriva consumatorului sau a bunurilor acestuia.”;

— Art. 7: „(1) În termen de 10 zile de la data comunicării notificării emise în conformitate cu dispozițiile art. 5, creditorul poate contesta îndeplinirea condițiilor de admisibilitate a procedurii reglementate de prezenta lege.

(2) Cererea se judecă în procedură de urgență, cu citarea părților, de judecătoria în circumscripția căreia domiciliază consumatorul.

(3) Apelul împotriva hotărârii pronunțate în conformitate cu dispozițiile alin. (2) se depune de partea interesată în termen de 15 zile lucrătoare de la comunicare și se judecă cu celeritate.

(4) Până la soluționarea definitivă a contestației formulate de creditor se menține suspendarea oricărei plăți către acesta, precum și a oricărei proceduri judiciare sau extrajudiciare demarate de creditor sau de persoanele care se subrogă în drepturile acestuia împotriva debitorului.

(5) În situația în care se admite contestația formulată de creditor, părțile vor fi puse în situația anterioară îndeplinirii demersurilor prevăzute de prezenta lege.

(6) În termen de 10 zile de la data respingerii definitive a contestației, creditorul are obligația să se prezinte, în conformitate cu notificarea prealabilă a debitorului, la notarul public indicat în cuprinsul acesteia. Dispozițiile art. 5 alin. (4) sunt aplicabile atât în vederea transmiterii informațiilor și a înscrisurilor, cât și în vederea stabilirii datei exacte a semnării actului de dare în plată.”;

— Art. 8 alin. (1) și (5): „(1) În situația în care creditorul nu se conformează dispozițiilor prevăzute de prezenta lege, debitorul poate cere instanței să pronunțe o hotărâre prin care să se constate stingerea obligațiilor născute din contractul de credit ipotecar și să se transmită dreptul de proprietate către creditor.[...]

(5) Dreptul de a cere instanței să constate stingerea datoriilor izvorâte din contractele de credit aparține și consumatorului care a fost supus unei executări silite a imobilului ipotecat, indiferent de titularul creanței, de stadiul în care se află ori de forma executării silite care se continuă contra debitorului.”;

— Art. 10: „(1) La momentul încheierii contractului translativ de proprietate, respectiv de la data pronunțării hotărârii judecătorești definitive, potrivit prevederilor art. 8 sau, după caz, ale art. 9, va fi stinsă orice datorie a debitorului față de creditor, acesta din urmă neputând solicita sume de bani suplimentare.

(2) De dispozițiile prezentului articol beneficiază și codebitorul sau fideiusorul care a garantat obligația debitorului principal.”;

— Art. 11: „În vederea echilibrării riscurilor izvorând din contractul de credit, precum și din devalorizarea bunurilor imobile, prezenta lege se aplică atât contractelor de credit aflate în derulare la momentul intrării sale în vigoare, cât și contractelor încheiate după această dată.”

27. În opinia autorilor excepției, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (5) referitor la obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 alin. (2) referitor la neretroactivitatea legii, art. 16 care consacră principiul egalității în drepturi, art. 21 referitor la liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 44 alin. (2) care consacră dreptul de proprietate privată, art. 45 privind libertatea economică, art. 53 referitor la condițiile pentru restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale, art. 135 referitor la economie, art. 136 alin. (5) privind proprietatea privată și în art. 148 privind integrarea în Uniunea Europeană. De asemenea, sunt invocate și dispozițiile art. 1 din Primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor și a libertăților fundamentale.

28. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în ceea ce privește o parte dintre dispozițiile legale criticate, nu sunt respectate condițiile de admisibilitate a excepției de neconstituționalitate, a căror existență rezultă din dispozițiile art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, potrivit căroră „Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor [...] privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură

cu soluționarea cauzei[...]”, precum și din dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”.

29. Astfel, Curtea constată că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 18 ianuarie 2017, Curtea a reținut că dispozițiile art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016, sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească are posibilitatea și obligația de a verifica îndeplinirea condițiilor imprevizunii pentru fiecare contract de credit în parte. Curtea a mai reținut că, în cazul în care instanța judecătorească nu ar avea posibilitatea să verifice îndeplinirea condițiilor imprevizunii, aceste dispoziții legale ar încălca dispozițiile constituționale ale art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) în componenta sa privind calitatea legii, cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, precum și cele ale art. 124 privind înfăptuirea justiției.

30. Având în vedere dispozițiile art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, potrivit căreia „Nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale”, faptul că, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a constatat că prevederile menționate în prealabil sunt constituționale numai în măsura în care instanța judecătorească, în condițiile manifestării opoziției creditorului, poate și trebuie să facă aplicarea teoriei imprevizunii la contractele în derulare, precum și faptul că decizia precitată a fost pronunțată anterior datei la care a fost sesizată Curtea Constituțională în dosarele conexe în prezenta cauză, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza întâi raportate la prevederile art. 3 teza a doua, art. 4, art. 7 și art. 8 din Legea nr. 77/2016 va fi respinsă ca inadmisibilă.

31. Soluția respingerii ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate este valabilă și în condițiile în care, în prezentele cauze, aceste dispoziții sunt criticate și din perspectiva altor standarde constituționale decât cele prin raportare la care Curtea a reținut neconstituționalitatea lor, dar avute în vedere de instanța constituțională în considerentele Deciziei nr. 623 din 25 octombrie 2016, respectiv dispozițiile constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 44, art. 45, art. 53, art. 135 alin. (2) lit. b) referitor la economie și în art. 148 din Constituție. Curtea a reținut conformitatea dispozițiilor art. 3, art. 4, art. 8 și art. 11 din Legea nr. 77/2016 cu normele fundamentale mai sus menționate, precum și lipsa incidenței dispozițiilor art. 53 din Constituție. Plecând de la această constatare și în urma examinării criticilor formulate de autoarele excepției din perspectiva acestor dispoziții constituționale, apreciem că se impune menținerea soluției pronunțată în prealabil. De altfel, jurisprudența ulterioară a Curții a confirmat această soluție, amintim Decizia nr. 696 din 24 noiembrie 2016 sau Decizia nr. 35 din 19 ianuarie 2017.

32. Astfel, în ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că „Indiferent de textul legal specific în baza căruia au fost încheiate contractele până la data de 1 octombrie 2011, ele se supun reglementării de drept comun, Codul civil din 1864, care, în mod evident, permitea aplicarea teoriei imprevizunii, în temeiul art. 969 și art. 970. Având în vedere că Legea nr. 77/2016 reprezintă o aplicare a teoriei imprevizunii la nivelul contractului de credit, prevederile acesteia nu retroactivează.”[paragraful 115].

33. Cu privire la critica raportată la art. 16 din Constituție referitor la principiul egalității, Curtea a reiterat jurisprudența sa constantă potrivit căreia noțiunea fundamentală de *egalitate în*

fața legii nu presupune că stabilirea unui tratament juridic diferențiat unor situații distincte este discriminatorie. Dimpotrivă, în acest fel se asigură deplina respectare a acestui principiu constituțional fundamental. Astfel, în Decizia nr. 192 din 31 martie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 527 din 21 iunie 2005, Curtea a precizat că „Egalitatea în fața legii și a autorităților publice, consacrată cu titlu de principiu de art. 16 alin. (1) din Constituție, își găsește aplicare doar atunci când părțile se găsesc în situații identice sau egale, care impun și justifică același tratament juridic și deci instituirea aceluiași regim juridic. *Per a contrario*, când acestea se află în situații diferite, regimul juridic aplicabil fiecăreia nu poate fi decât diferit, soluție legislativă care nu contravine, ci, dimpotrivă, decurge logic din chiar principiul enunțat”. Cu referire la criticile autoarelor excepției, Curtea reține că deosebirile obiective dintre categoria *profesioniștilor* și cea a *consumatorilor* sunt suficient de relevante și semnificative încât să justifice opțiunea legiuitorului de a le aplica un regim juridic distinct.

34. Cu referire la criticile prevederilor Legii nr. 77/2016 formulate din perspectiva art. 45 și art. 135 alin. (2) lit. b) din Constituție, Curtea reține, în plus față de ceea ce reiese din motivarea Curții din Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, că însuși textul art. 45 din Constituție dispune că accesul liber al persoanei la o activitate economică, libera inițiativă și exercitarea acestora sunt garantate în condițiile legii. Or, dispozițiile criticate din Legea nr. 77/2016 se pot încadra în această categorie — *în condițiile legii* — legiuitorul constituant însuși acordându-i legiuitorului ordinar prerogativa de a stabili condițiile exercitării accesului liber al persoanei la o activitate economică, precum și pe cel al liberei inițiative. De altfel, Curtea Constituțională a stabilit în Decizia nr. 282 din 8 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 530 din 16 iulie 2014, că „principiul libertății economice nu este un drept absolut al persoanei, ci este condiționat de respectarea limitelor stabilite de lege, limite ce urmăresc asigurarea unei anumite discipline economice ori protejarea unor interese generale, precum și asigurarea respectării drepturilor și intereselor legitime ale tuturor.”[paragraful 16].

35. Prin Decizia nr. 93 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 382 din 22 mai 2017, Curtea constată că, reglementând procedura dării în plată, ca expresie a imprevizunii contractuale, legiuitorul, prin art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016, a pus la îndemâna debitorului obligației un mecanism procedural specific prin efectul căruia are loc o suspendare de drept a executării plăților pe care debitorul le-ar datora în temeiul contractului de credit. Curtea a constatat că un asemenea mecanism procedural nu este de natură să afecteze sau să anuleze dreptul de proprietate privată al creditorului, pentru că suspendarea plăților este o măsură imediată care este menită să împiedice ruina iminentă a debitorului, înlăturând efectele negative asupra patrimoniului acestuia în condițiile în care creditorul decide să demareze o procedură judiciară. Este o măsură provizorie prin natura sa, întrucât, în cazul în care este admisă contestația creditorului, debitorul obligației va trebui să execute în continuare contractul de credit, plata sumelor de bani aferente perioadei de suspendare urmând a fi reluată. Mai mult, Curtea a reținut că, în condițiile în care instanța judecătorească admite contestația formulată de profesionist, prestațiile bănești datorate în temeiul contractului de credit trebuie executate întocmai, creditorul obligației, în acest caz, având dreptul și la repararea prejudiciului în măsura în care instanța judecătorească a constatat reaua-credință a debitorului în exercitarea dreptului său la notificarea prevăzută de art. 5 din Legea nr. 77/2016.

36. Cu privire la invocarea art. 148 din Constituție, prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, Curtea a reținut că, în cauzele deduse judecării, prevederile Directivei 2014/17/UE a

Parlamentului European și a Consiliului din 4 februarie 2014 privind contractele de credit oferite consumatorilor pentru bunuri imobile rezidențiale și de modificare a Directivelor 2008/48/CE și 2013/36/UE și a Regulamentului (UE) nr. 1.093/2010, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 60 din 28 februarie 2014, nu au legătură cu ipoteza normativă a legii criticate, ele referindu-se la conversia creditelor în valută. Prin urmare, Curtea a constatat că dispozițiile constituționale cuprinse în art. 148 nu au incidență în cauză.

37. În fine, referitor la prevederile art. 11 teza întâi prin raportare la celelalte dispoziții ale Legii nr. 77/2016 criticate în prezenta cauză, respectiv dispozițiile art. 5 alin. (1) și (3) și art. 10, Curtea reține că toate considerentele anterioare sunt aplicabile *mutatis mutandis*. În plus, reiterează cele reținute în Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016 cu privire la criticile aduse din perspectiva art. 44 din Constituție privind dreptul de proprietate privată: „Curtea reține că în jurisprudența sa (a se vedea Decizia nr. 270 din 7 mai 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 554 din 28 iulie 2014, paragraful 19) a statuat că, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, legiuitorul este în drept să stabilească conținutul și limitele dreptului de proprietate. De principiu, aceste limite au în vedere obiectul dreptului de proprietate și atributele acestuia și se instituie în vederea apărării intereselor sociale și economice generale sau pentru apărarea drepturilor și libertăților fundamentale ale altor persoane, esențial fiind ca prin aceasta să nu fie anihilat complet dreptul de proprietate (în acest sens, a se vedea și Decizia nr. 19 din 8 aprilie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 24 mai 1993). De asemenea, Curtea a statuat prin Decizia nr. 59 din 17 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 9 martie 2004, că, în temeiul art. 44 din Constituție, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în accepțiunea principială conferită de Constituție, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile

în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat. Așadar, textul art. 44 din Constituție cuprinde expres în cadrul alin. (1) o dispoziție specială în temeiul căreia legiuitorul are competența de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, inclusiv prin introducerea unor limite vizând atributele dreptului de proprietate. În aceste condiții, Curtea reține că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, ci poate fi supus anumitor limitări, potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție; însă limitele dreptului de proprietate, indiferent de natura lor, nu se confundă cu însăși suprimarea dreptului de proprietate. Statul protejează dreptul de proprietate în condițiile exercitării sale cu bună-credință (a se vedea, *mutatis mutandis*, Decizia nr. 245 din 19 aprilie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 546 din 20 iulie 2016, paragrafele 59—60). Dreptul de proprietate al instituțiilor de credit nu cunoaște nicio limitare în condițiile impreviziunii, adaptarea/încetarea contractelor neînsemnând nici măcar limitarea dreptului de proprietate”.

38. Totodată, Curtea a reținut că dispozițiile Legii nr. 77/2016, în interpretarea obligatorie dată acestora prin Decizia nr. 623 din 25 octombrie 2016, permit menținerea suspendării plăților către creditorii numai în măsura în care, în cazul fiecărui contract de credit în parte, sunt îndeplinite criteriile obiective, respectiv condițiile existenței impreviziunii, și care vor fi evaluate în condiții de independență și imparțialitate de către instanțele de judecată. În acest fel, creditorii beneficiază de suficiente garanții că dreptul lor de proprietate nu poate fi atins, în substanța sa, prin reglementarea, în favoarea debitorilor, a prerogativei prevăzute de art. 5 alin. (1), coroborat cu art. 5 alin. (3) și art. 7 alin. (4) din Legea nr. 77/2016 (a se vedea Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 656 din 9 august 2017, paragraful 43). De asemenea, Curtea a constatat că soluția legislativă de stingere a datoriilor izvorâte din contractele de credit, indiferent de data la care a fost vândut bunul imobil ipotecat prin licitație publică sau printr-un alt mod agreeat de creditor, nu încalcă dreptul de proprietate privată al creditorului, consacrat de art. 44 din Constituție (Decizia nr. 95 din 28 februarie 2017, paragraful 49).

39. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi, în ceea ce privește dispozițiile art. 5 alin. (3), art. 7 alin. (4) și art. 8 alin. (5) din Legea nr. 77/2016, și cu unanimitate de voturi, cu privire la celelalte dispoziții legale,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la dispozițiile art. 3 teza a doua, art. 4 alin. (1), art. 7 alin. (1)—(3) și alin. (5)—(6) și ale art. 8 alin. (1), precum și excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 11 teza a doua din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de Societatea Bancpost — S.A. în Dosarul nr. 27.920/300/2016 al Judecătoriei Sectorului 2 București — Secția civilă, în Dosarul nr. 33.682/301/2016 al Judecătoriei Sectorului 3 București și în Dosarul nr. 41.327/299/2016* al Judecătoriei Sectorului 1 București — Secția a II-a civilă.

2. Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 11 teza întâi, raportate la celelalte dispoziții din Legea nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, excepție ridicată de aceleași părți în aceleași dosare ale acelorași instanțe, și constată că acestea sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 18 ianuarie 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ DE CADASTRU ȘI PUBLICITATE IMOBILIARĂ

ORDIN

privind aprobarea începerii lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, în 36 de unități administrativ-teritoriale din județul Dolj

Având în vedere prevederile art. 11 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 15 alin. (3) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.288/2012, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 3 alin. (13) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă începerea lucrărilor de înregistrare sistematică a imobilelor, pe sectoare cadastrale, situate pe teritoriul a 36 de unități administrativ-teritoriale din județul Dolj, după cum urmează:

- a) unitatea administrativ-teritorială Afumați — sectoarele cadastrale nr. 17, 33, 35, 41, 43, 44 și 48;
- b) unitatea administrativ-teritorială Argetoaia — sectoarele cadastrale nr. 6, 9, 10, 11, 21, 22, 23, 24, 25, 36, 38 și 43;
- c) unitatea administrativ-teritorială Băilești — sectoarele cadastrale nr. 11, 12, 15, 17, 42 și 43;
- d) unitatea administrativ-teritorială Brabova — sectoarele cadastrale nr. 10, 12, 13 și 29;
- e) unitatea administrativ-teritorială Breasta — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 5, 6, 17, 19, 23, 24, 25, 31, 33, 35, 36, 38, 39, 42, 44, 45 și 46;
- f) unitatea administrativ-teritorială Calopăr — sectoarele cadastrale nr. 3, 20 și 21;
- g) unitatea administrativ-teritorială Caraula — sectoarele cadastrale nr. 2, 4, 10, 25, 26, 32, 33 și 38;
- h) unitatea administrativ-teritorială Catane — sectoarele cadastrale nr. 3, 5, 16, 18 și 20;
- i) unitatea administrativ-teritorială Cârna — sectoarele cadastrale nr. 11 și 13;
- j) unitatea administrativ-teritorială Celaru — sectoarele cadastrale nr. 7, 8, 21, 22 și 23;
- k) unitatea administrativ-teritorială Cerăt — sectoarele cadastrale nr. 5, 6, 12 și 13;
- l) unitatea administrativ-teritorială Cernătești — sectoarele cadastrale nr. 5, 9, 30, 37, 39, 51, 65 și 66;
- m) unitatea administrativ-teritorială Ciupercenii Noi — sectoarele cadastrale nr. 41, 43, 44 și 47;
- n) unitatea administrativ-teritorială Galiciuica — sectoarele cadastrale nr. 5, 11, 13 și 17;
- o) unitatea administrativ-teritorială Giubega — sectoarele cadastrale nr. 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 20 și 24;
- p) unitatea administrativ-teritorială Giurgița — sectorul cadastral nr. 12;
- q) unitatea administrativ-teritorială Goești — sectoarele cadastrale nr. 1, 9, 11, 17, 29, 36, 46, 47, 72 și 77;
- r) unitatea administrativ-teritorială Grecești — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 5, 6, 11, 37, 38, 39 și 41;
- s) unitatea administrativ-teritorială Izvoare — sectoarele cadastrale nr. 15, 18, 27, 28, 29, 30, 48, 53, 54 și 55;
- t) unitatea administrativ-teritorială Leu — sectoarele cadastrale nr. 15 și 16;

u) unitatea administrativ-teritorială Lipovu — sectoarele cadastrale nr. 2, 6, 7, 8, 18, 20, 24, 25, 31, 36, 46, 47, 54, 62, 69, 70, 71, 72, 73, 76, 77, 78, 79, 80 și 81;

v) unitatea administrativ-teritorială Măceșu de Sus — sectoarele cadastrale nr. 6, 7, 8, 9, 12, 17, 18, 19 și 20;

w) unitatea administrativ-teritorială Mârșani — sectoarele cadastrale nr. 5, 6, 8, 10, 27, 31, 32 și 33;

x) unitatea administrativ-teritorială Melinești — sectoarele cadastrale nr. 48, 49, 51, 52, 55, 58, 70, 83, 84, 100, 101, 102, 103 și 104;

y) unitatea administrativ-teritorială Murgăși — sectoarele cadastrale nr. 6, 9, 19, 21, 24, 25, 30, 35, 39, 45, 50, 53, 55, 65 și 66;

z) unitatea administrativ-teritorială Orodel — sectoarele cadastrale nr. 13, 21, 23, 27, 28, 29, 33, 36, 37, 47, 50 și 60;

aa) unitatea administrativ-teritorială Perișor — sectoarele cadastrale nr. 2, 8, 14 și 16;

bb) unitatea administrativ-teritorială Plenita — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 6, 7, 8, 26, 27, 28, 29, 31, 32 și 34;

cc) unitatea administrativ-teritorială Pleșoi — sectoarele cadastrale nr. 1, 2, 19, 21, 28, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40 și 41;

dd) unitatea administrativ-teritorială Poiana Mare — sectoarele cadastrale nr. 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10 și 11;

ee) unitatea administrativ-teritorială Predești — sectoarele cadastrale nr. 9, 19, 20, 25, 30, 34, 36, 38, 43 și 44;

ff) unitatea administrativ-teritorială Rojiște — sectoarele cadastrale nr. 16, 17, 18, 19, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33 și 38;

gg) unitatea administrativ-teritorială Seaca de Câmp — sectoarele cadastrale nr. 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 25, 33, 34, 35, 39 și 40;

hh) unitatea administrativ-teritorială Șimnicu de Sus — sectoarele cadastrale nr. 3, 4, 5, 6, 8, 9, 12, 16, 30, 35, 53, 55, 57, 58, 62 și 79;

ii) unitatea administrativ-teritorială Vârvoru de Jos — sectorul cadastral nr. 40;

jj) unitatea administrativ-teritorială Verbița — sectoarele cadastrale nr. 8, 12, 16, 17, 18, 21, 22, 23 și 27.

Art. 2. — Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrările de înregistrare sistematică a imobilelor este prevăzută în anexele nr. 1—36*) la prezentul ordin.

Art. 3. — Anexele nr. 1—36 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară,
Vasile Marcel Grigore

București, 6 martie 2018.
Nr. 216.

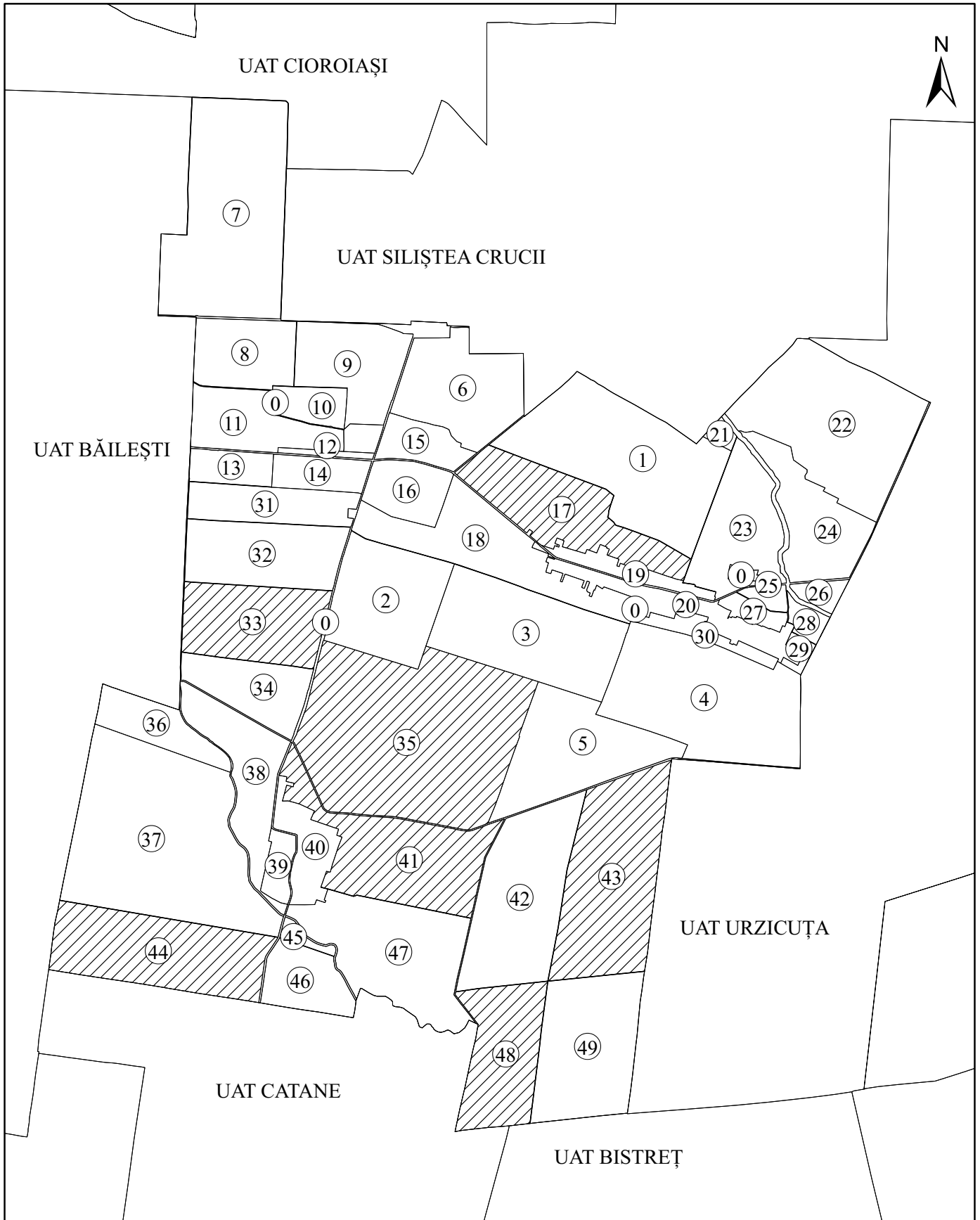
*) Anexele nr. 1—36 sunt reproduse în facsimil.

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: AFUMAȚI

Sectoare: 17, 33, 35, 41, 43, 44, 48

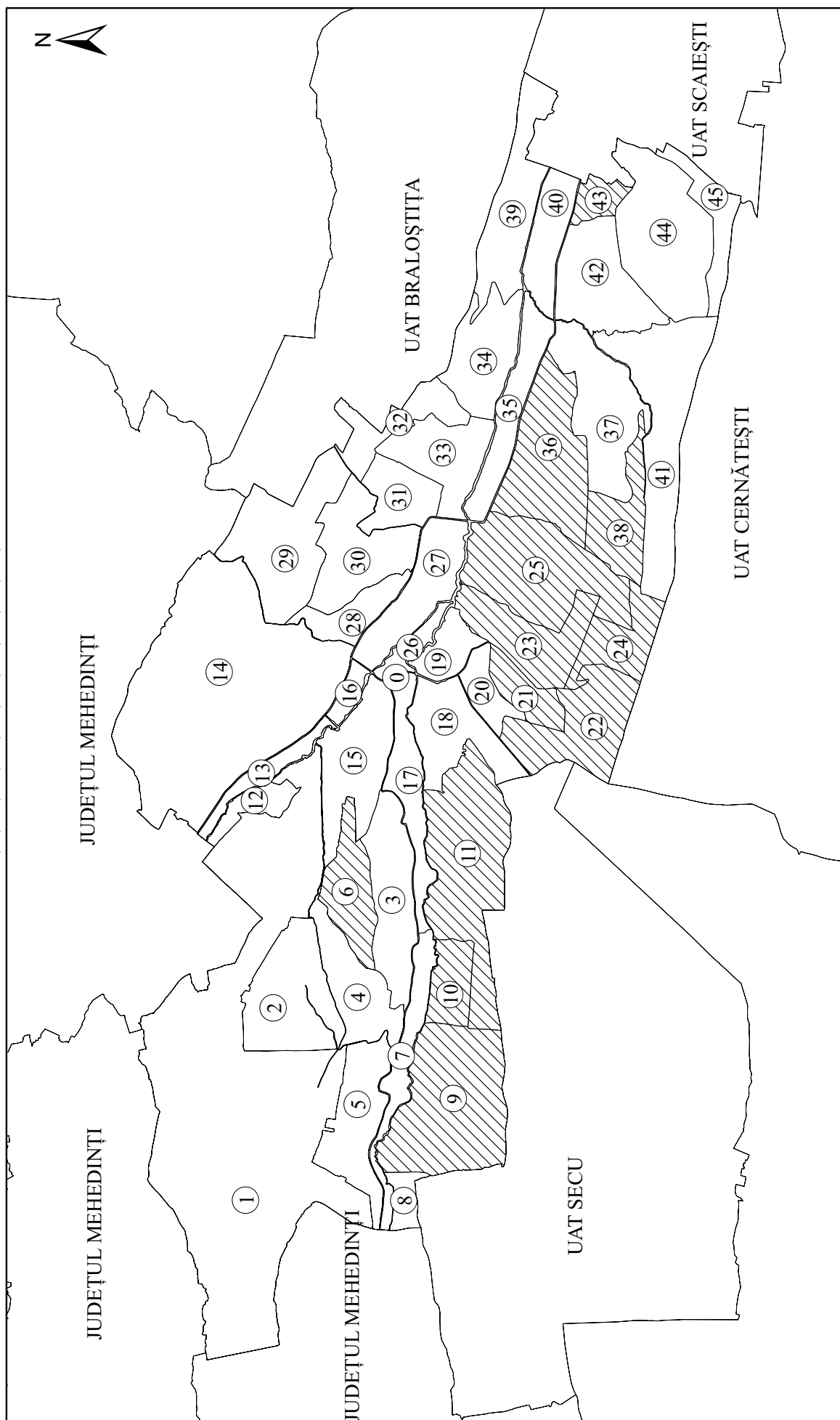

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: ARGETOAIA

Sectoare: 6, 9, 10, 11, 21, 22, 23, 24, 25, 36, 38, 43

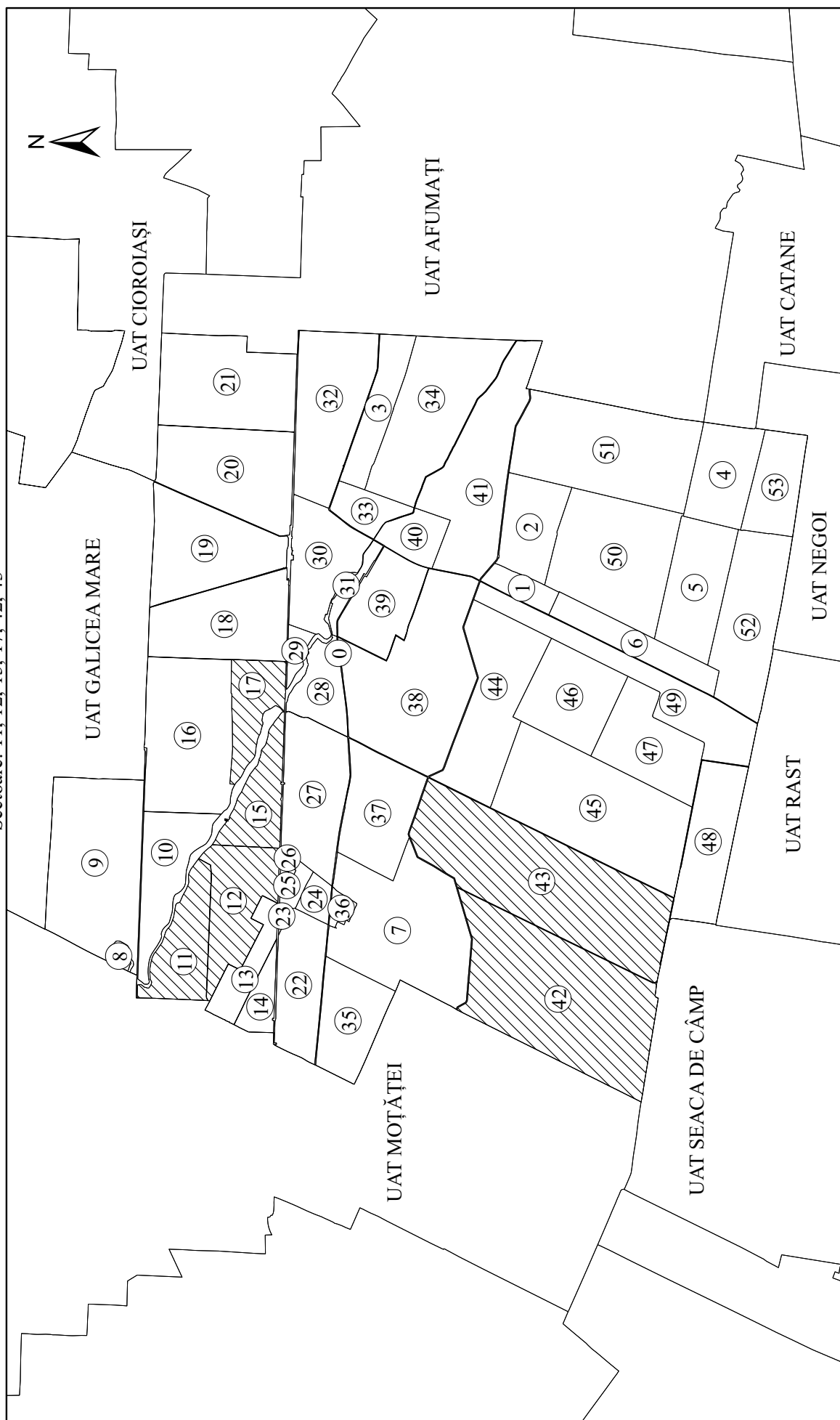

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: BĂILEȘTI

Sectoare: 11, 12, 15, 17, 42, 43

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

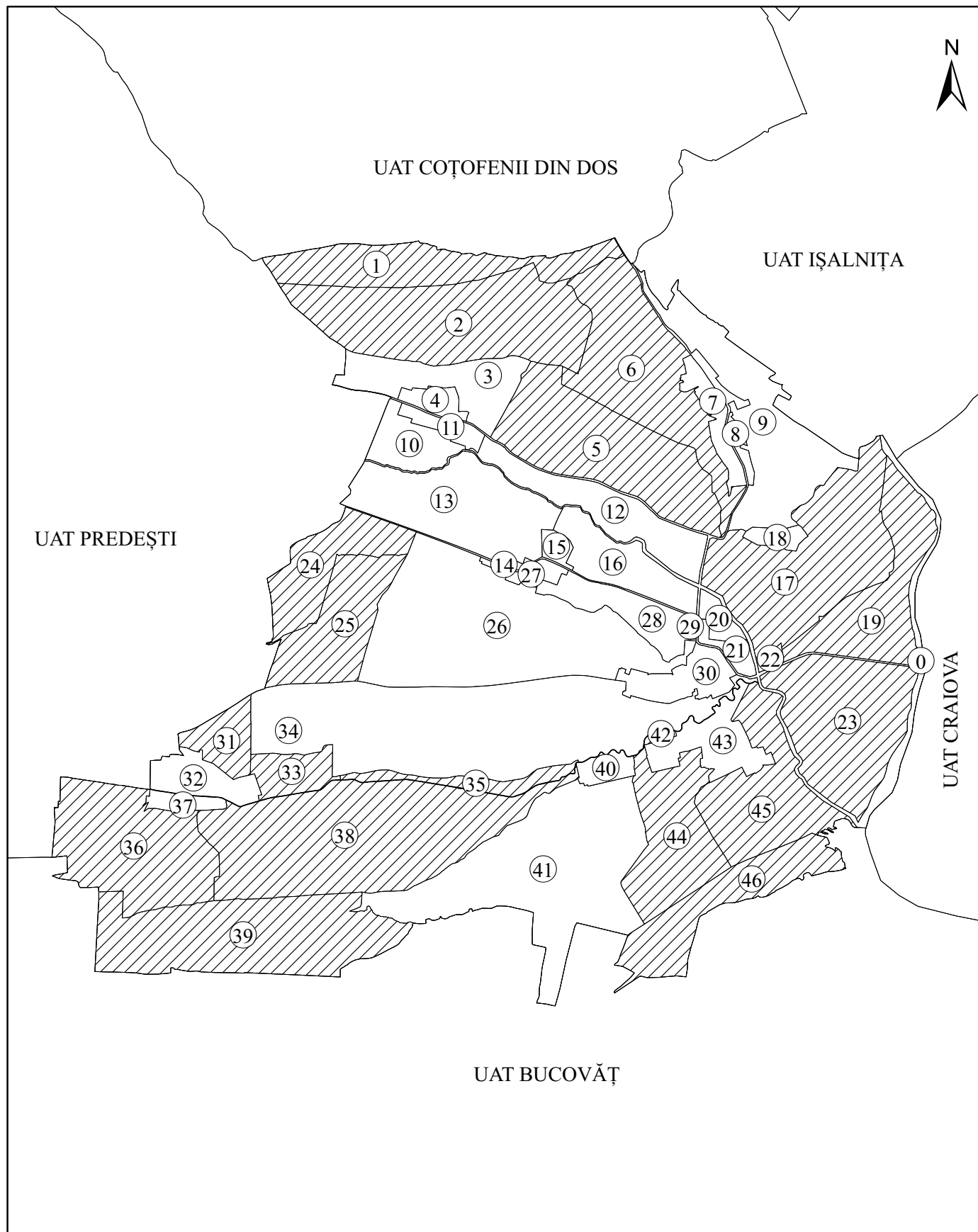
Județ: DOLJ

UAT: BRABOVA

Sectoare: 10, 12, 13, 29

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: DOLJ
 UAT: BREASTA
 Sectoare: 1, 2, 5, 6, 17, 19, 23, 24, 25, 31, 33, 35, 36, 38, 39, 42, 44, 45, 46

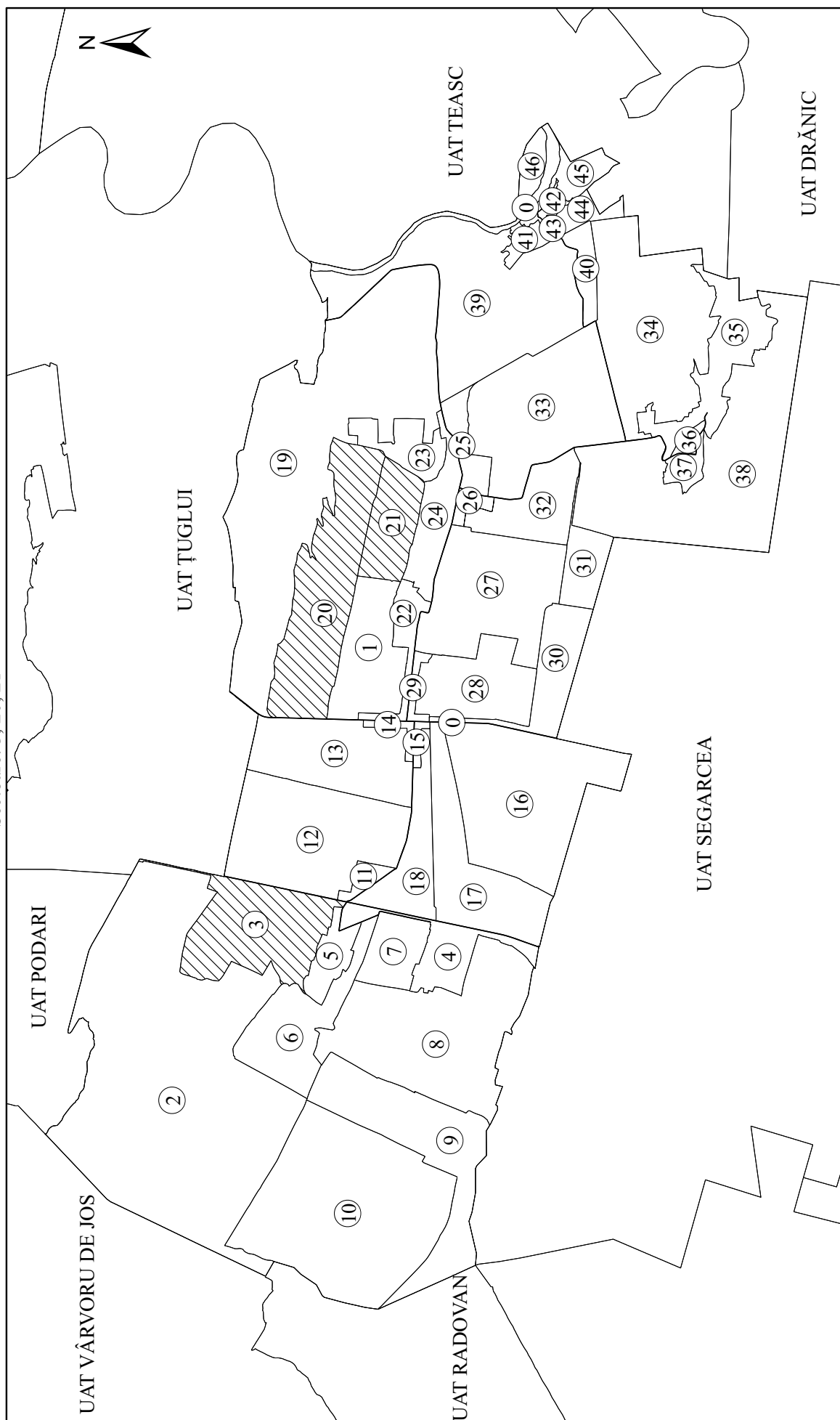

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: CALOPĂR

Sectoare: 3, 20, 21

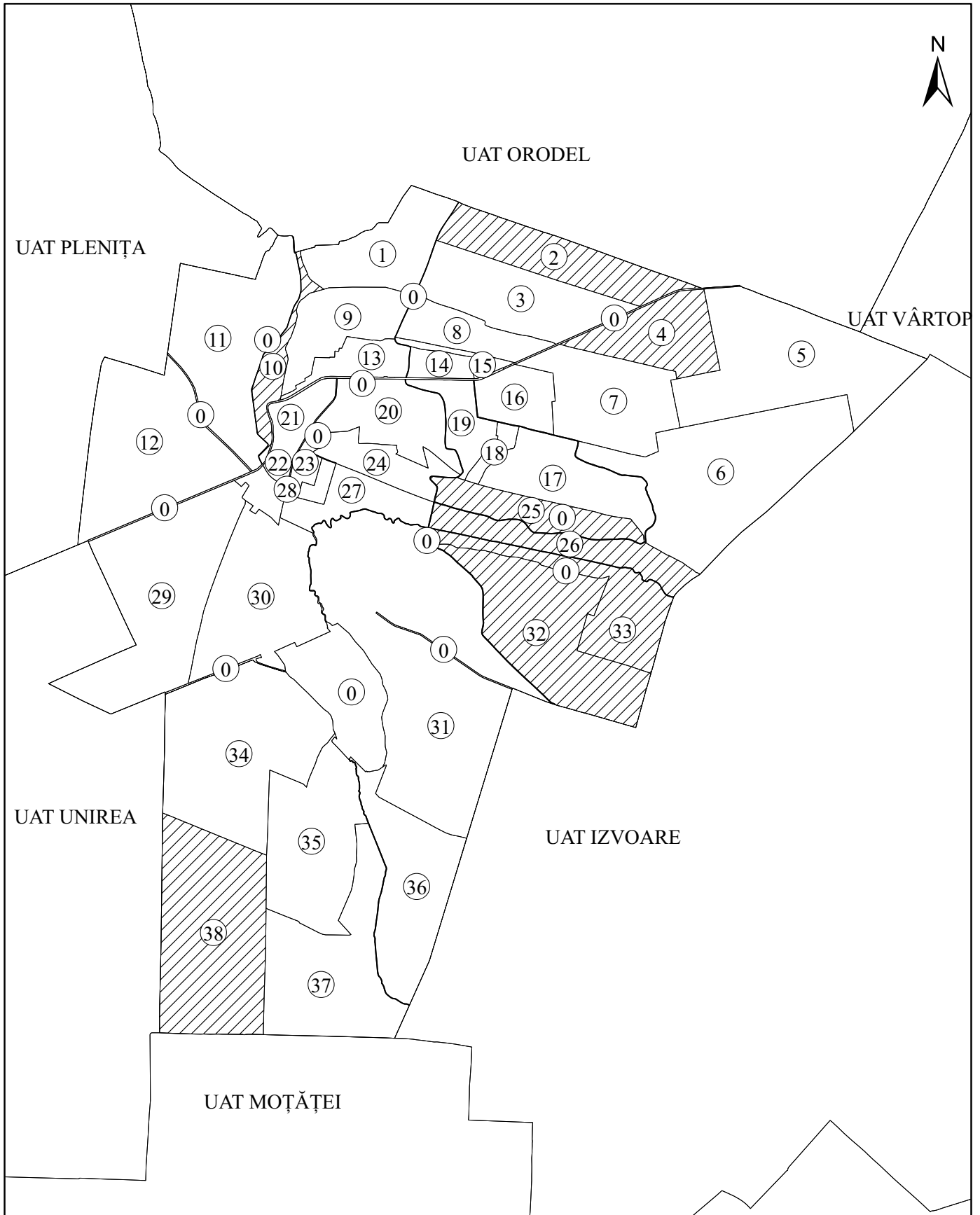

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: CARAULA

Sectoare: 2, 4, 10, 25, 26, 32, 33, 38

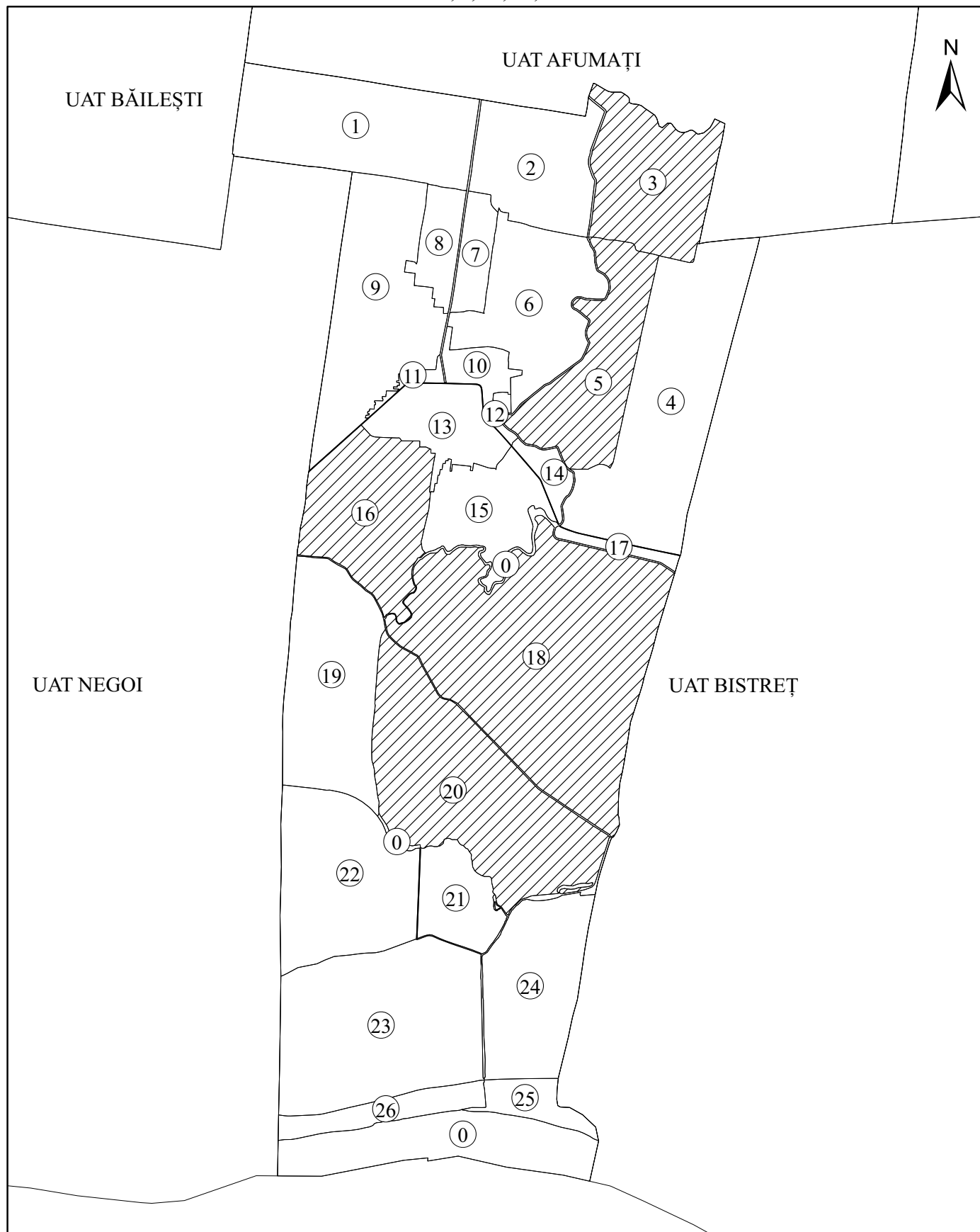

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

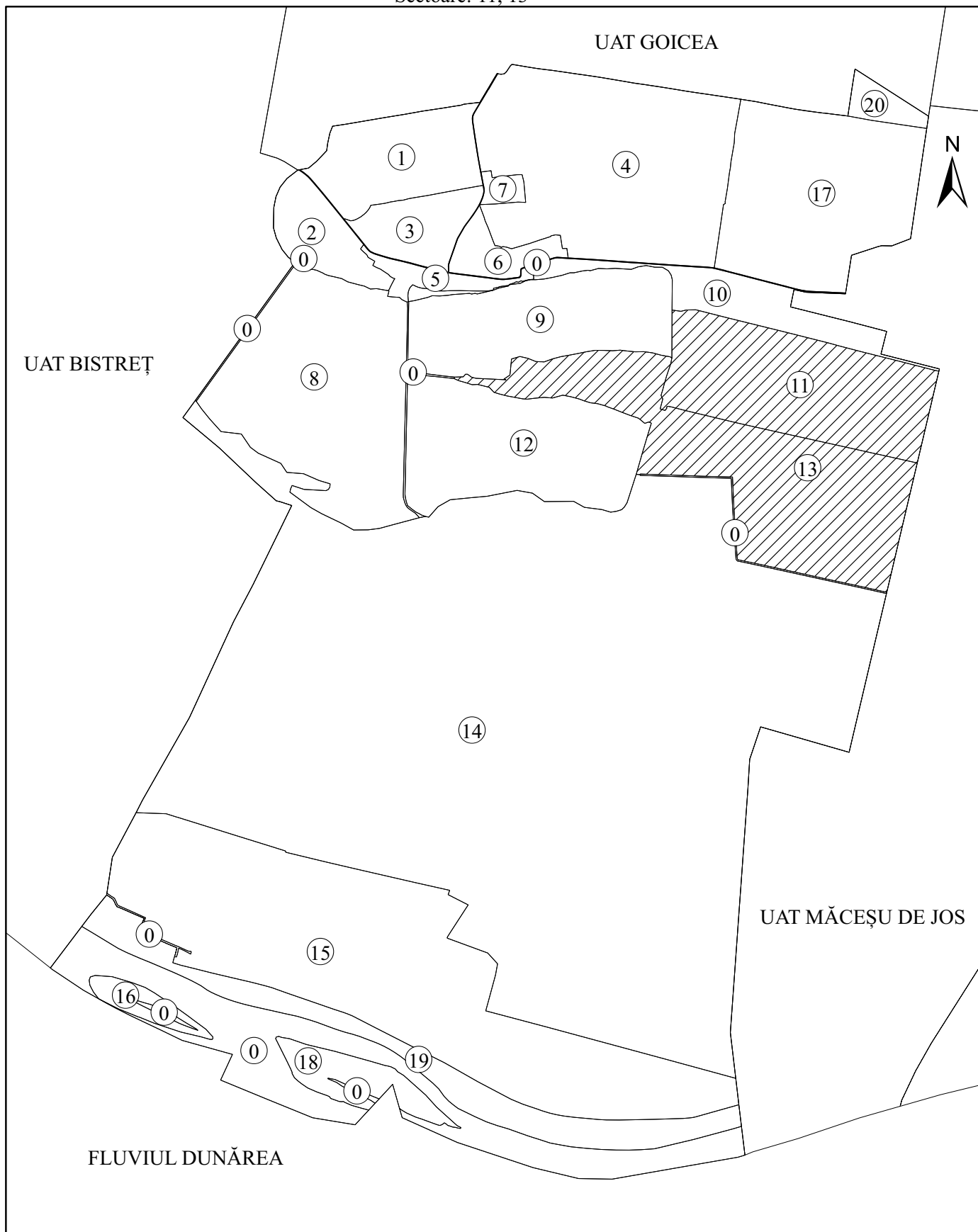
UAT: CATANE

Sectoare: 3, 5, 16, 18, 20

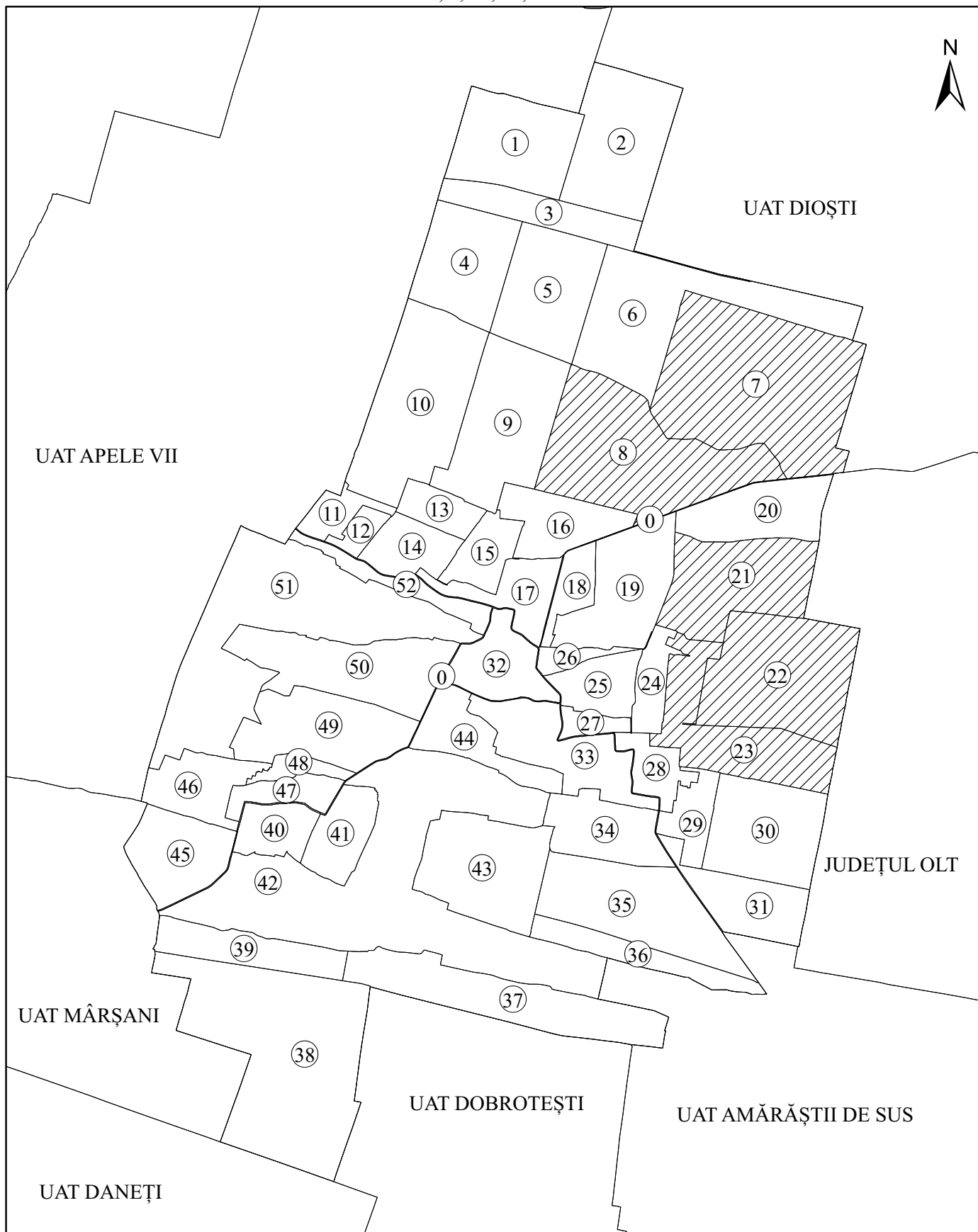
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ
 UAT: CÂRNA
 Sectoare: 11, 13

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ
UAT: CELARU
Sectoare: 7, 8, 21, 22, 23

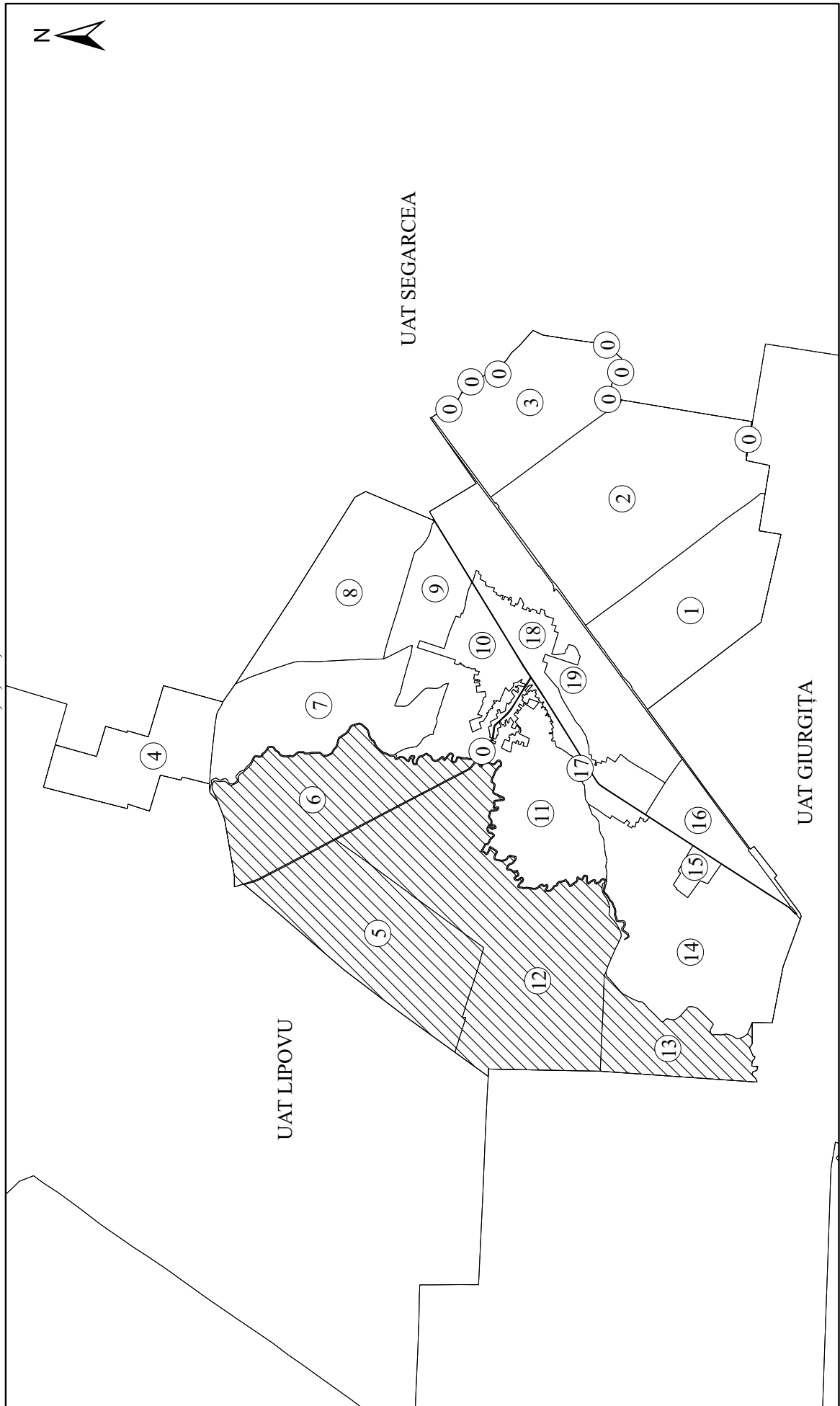

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: CERĂT

Sectoare: 5, 6, 12, 13

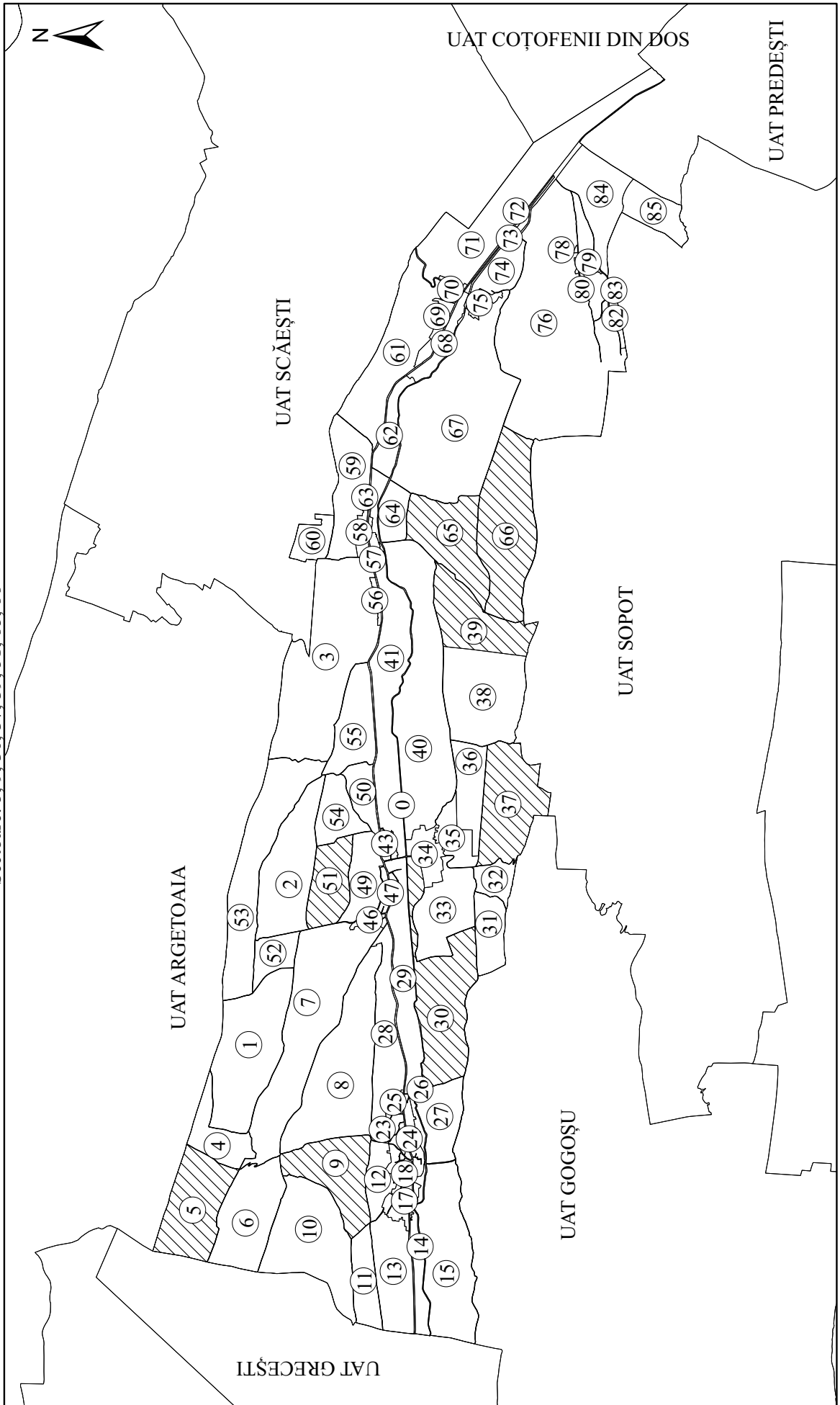

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

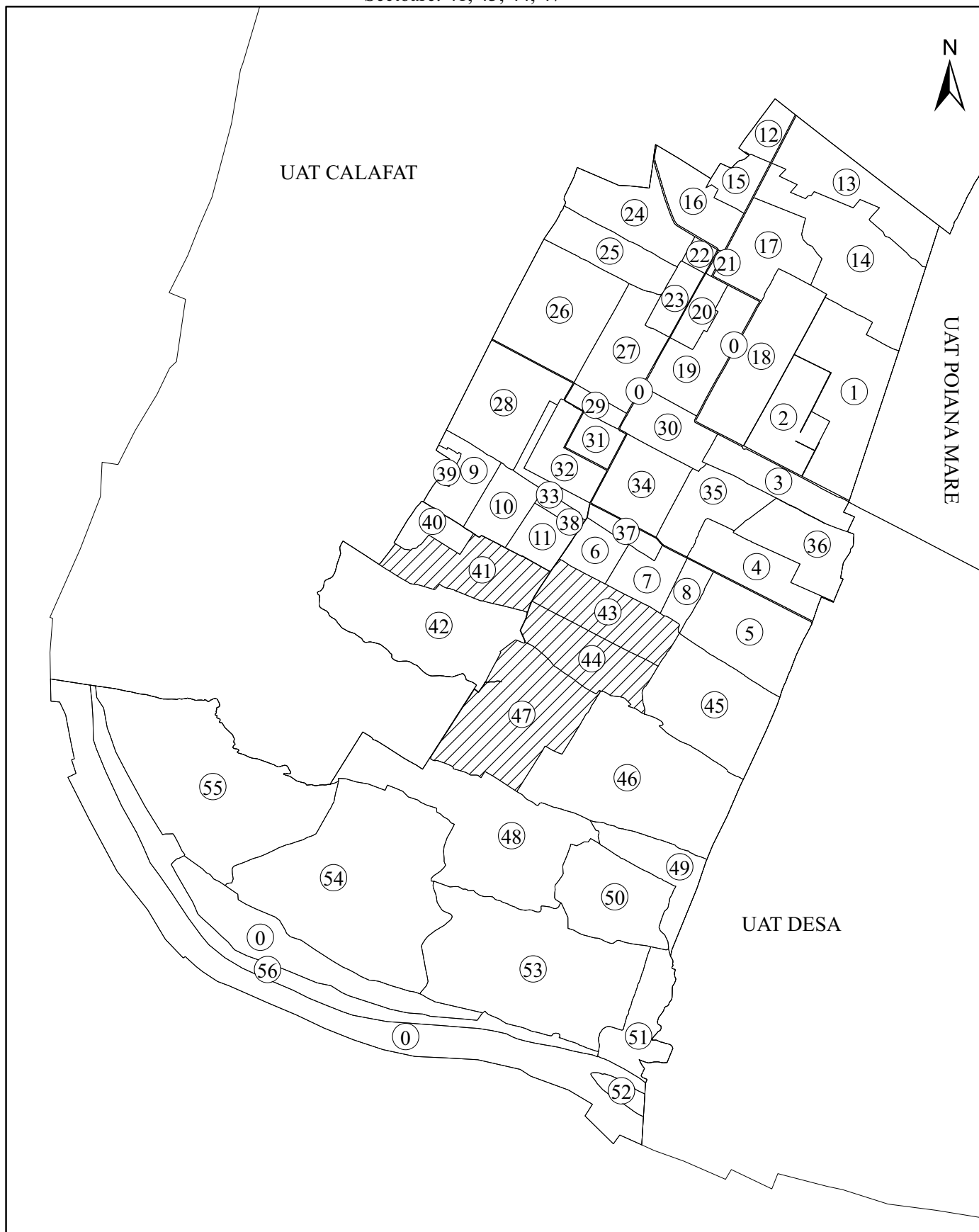
UAT: CERNĂTEȘTI

Sectoare: 5, 9, 30, 37, 39, 51, 65, 66

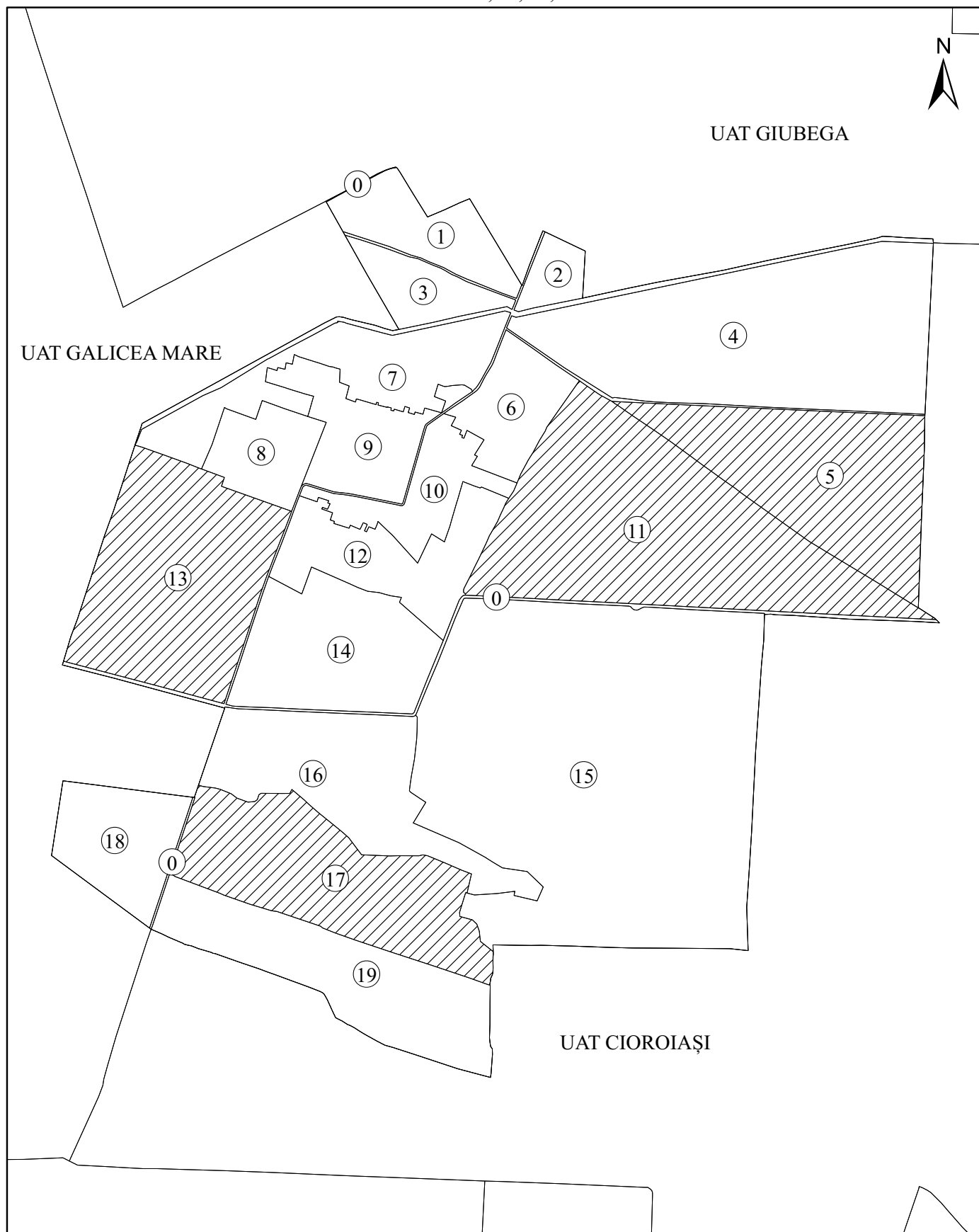
Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ
 UAT: CIUPERCENII NOI
 Sectoare: 41, 43, 44, 47

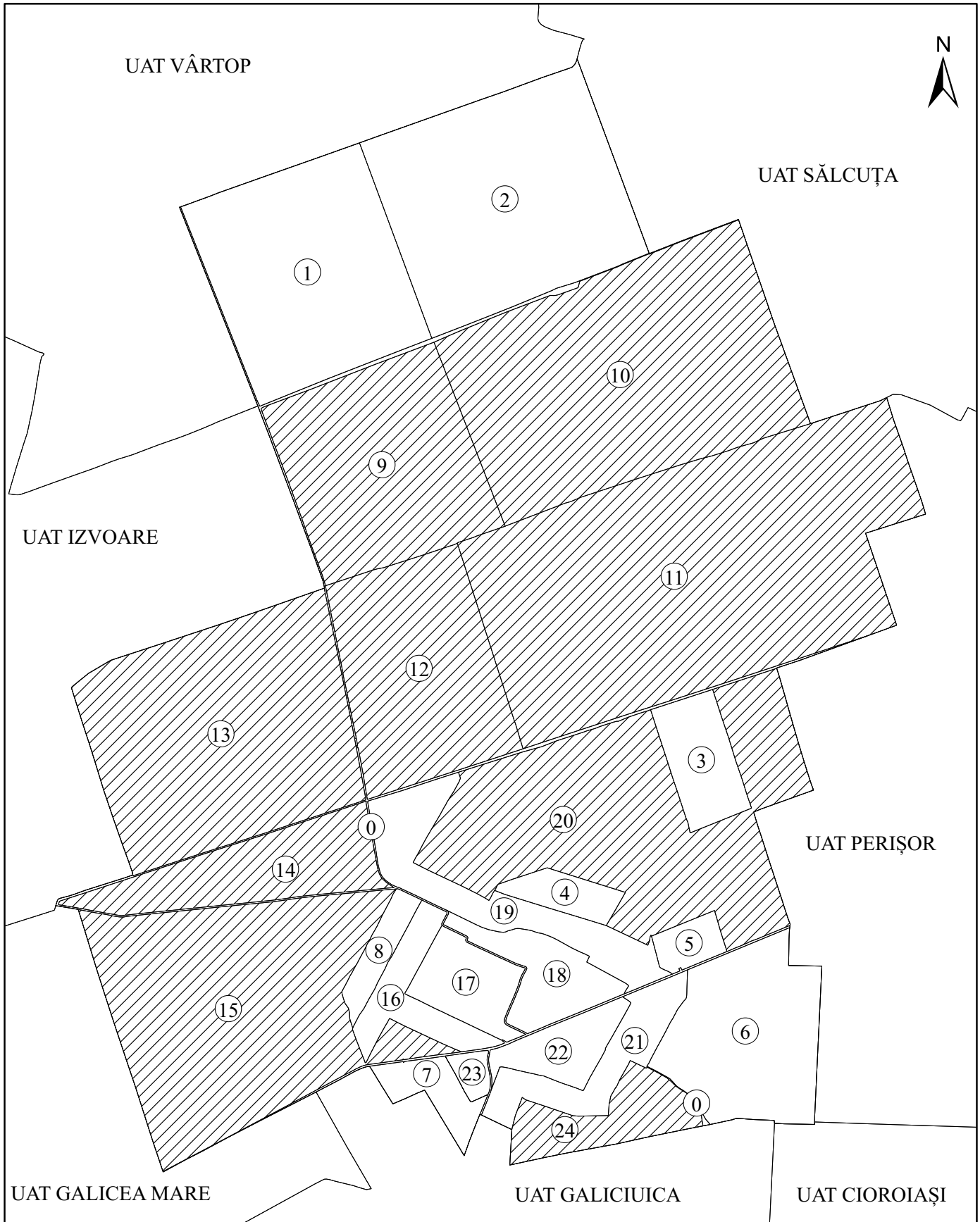

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ
UAT: GALICIUICA
Sectoare: 5, 11, 13, 17

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ: DOLJ
 UAT: GIUBEGA
 Sectoare: 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 20, 24

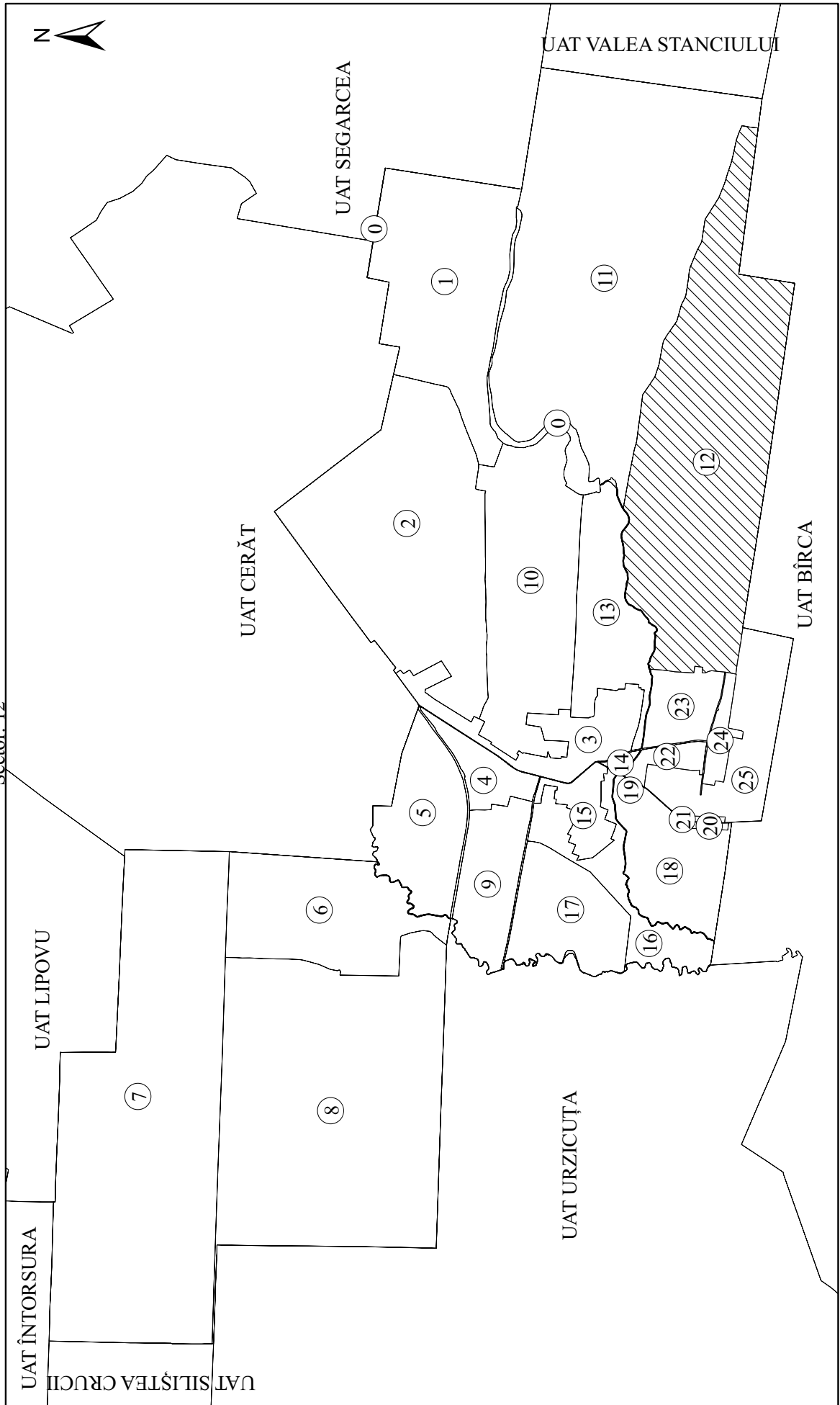

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: GIURGITA

Sector: 12

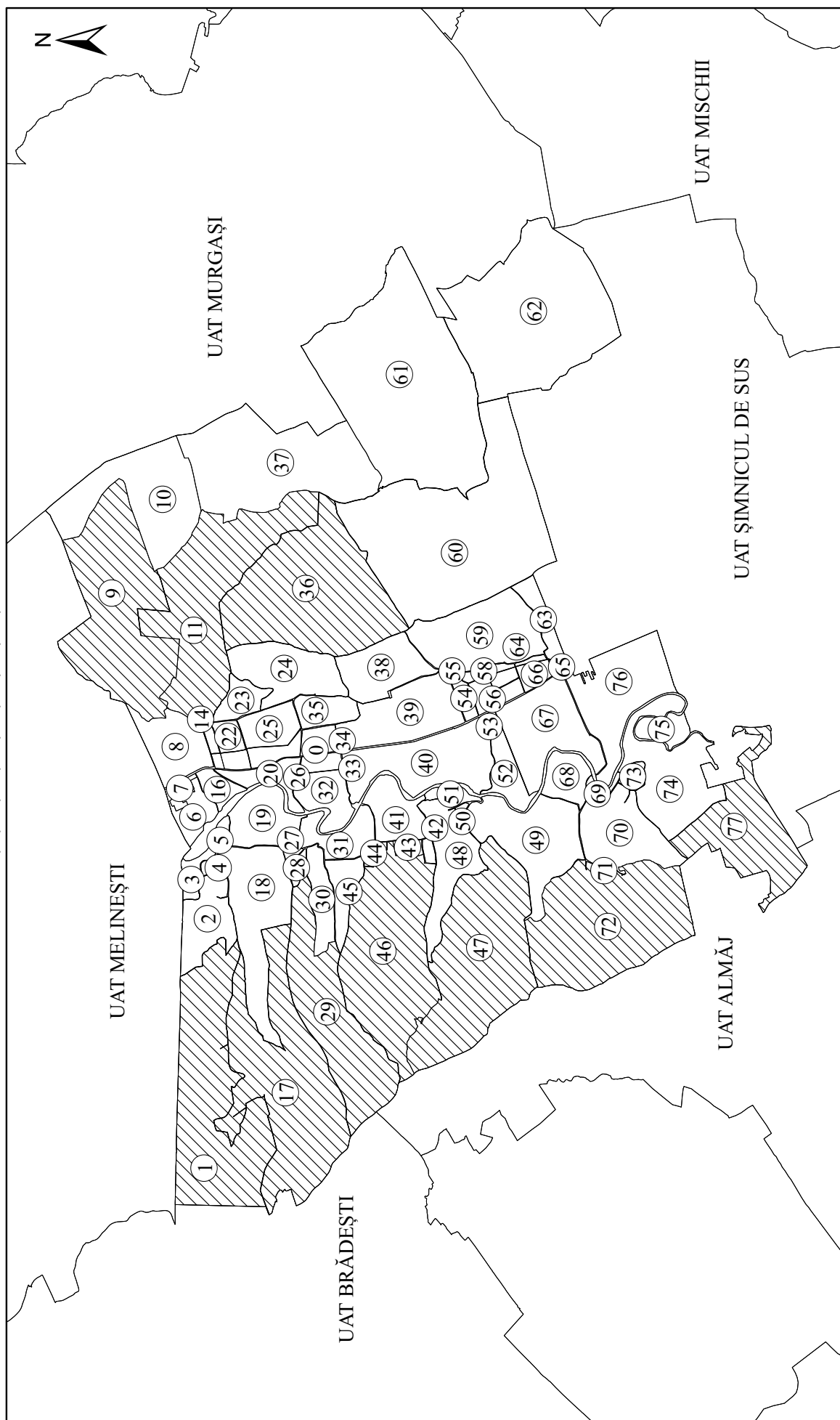

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: GOIEȘTI

Sectoare: 1, 9, 11, 17, 29, 36, 46, 47, 72, 77

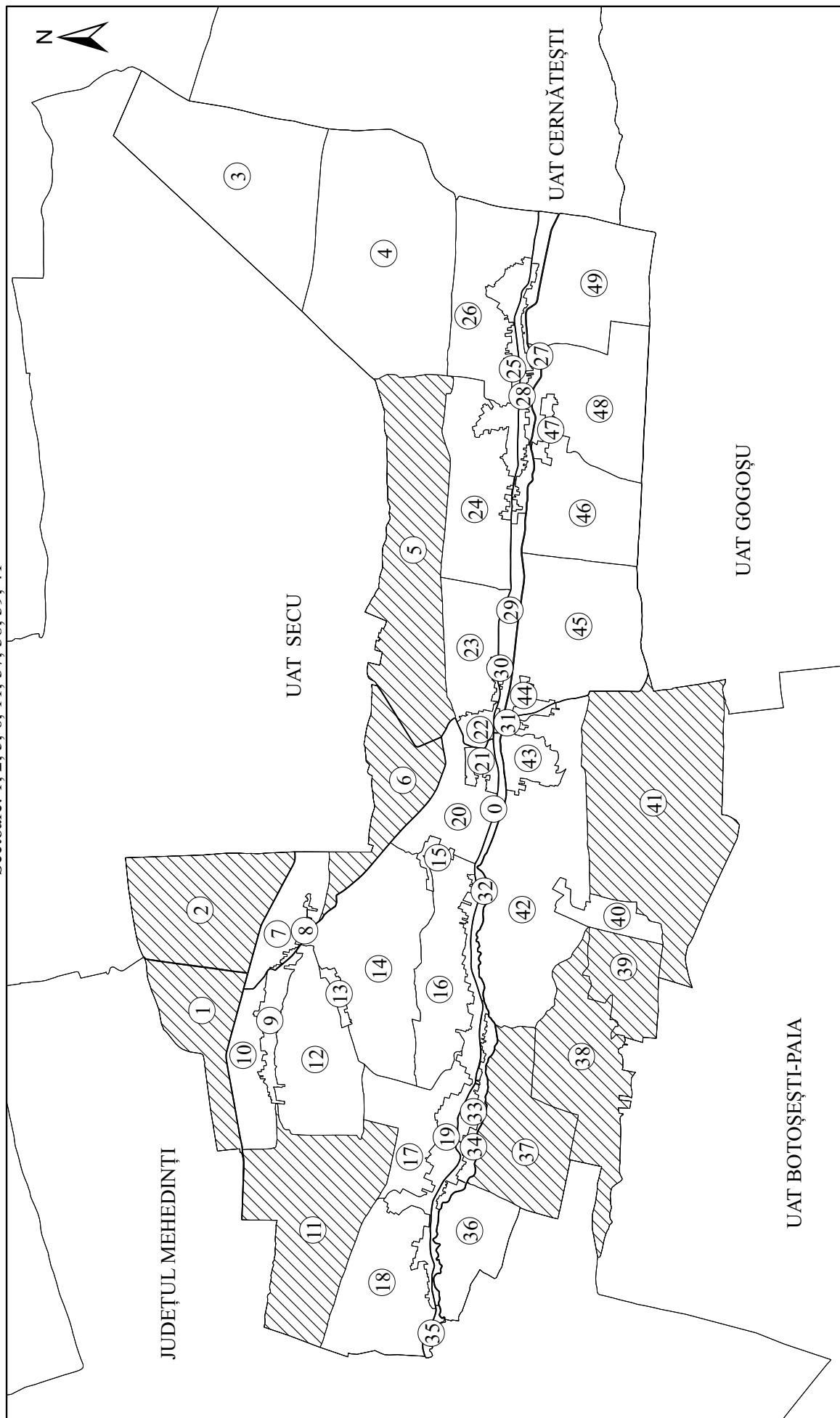

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: GRECEȘTI

Sectoare: 1, 2, 5, 6, 11, 37, 38, 39, 41

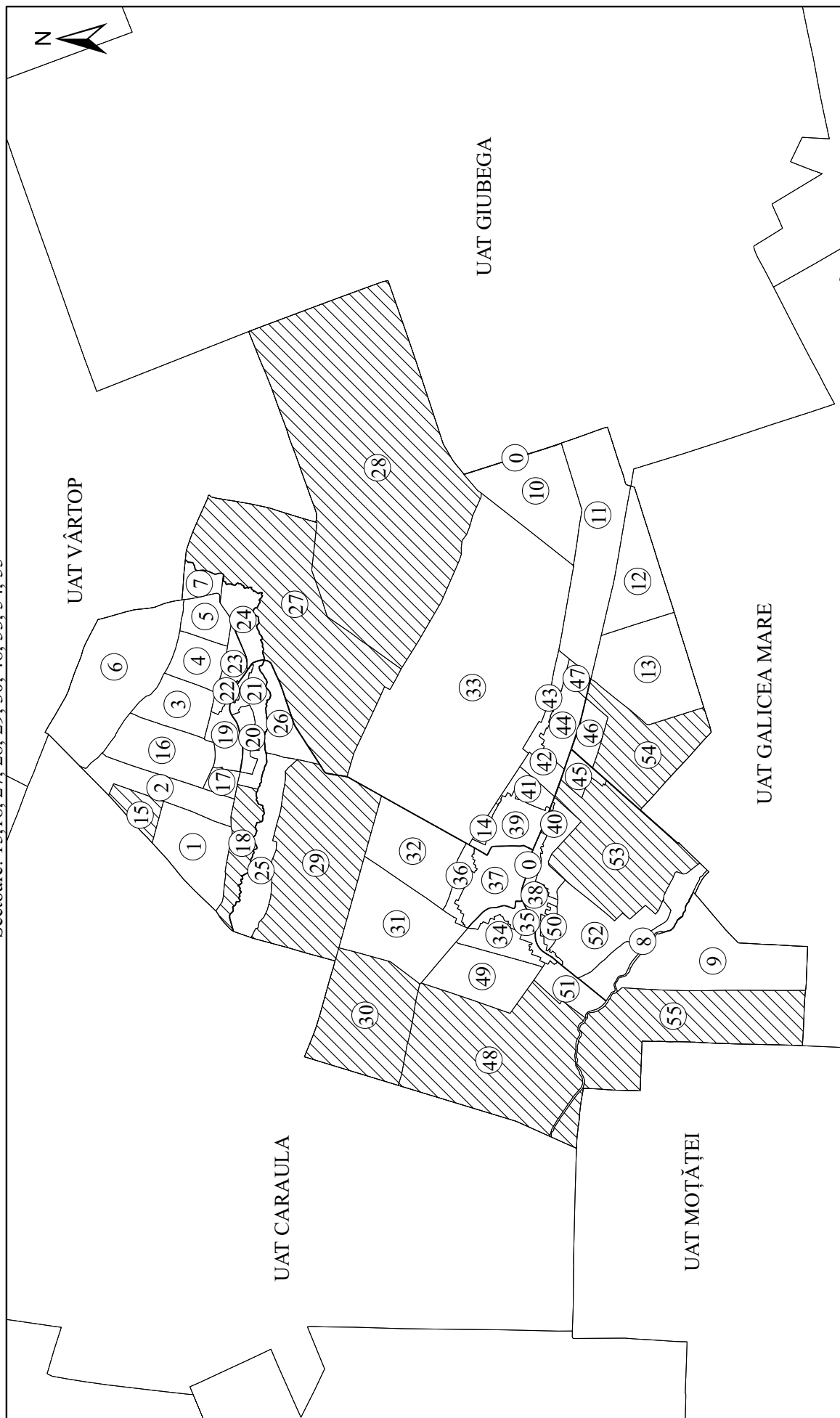

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: IZVOARE

Sectoare: 15, 18, 27, 28, 29, 30, 48, 53, 54, 55

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: LEU

Sectoare: 15,16

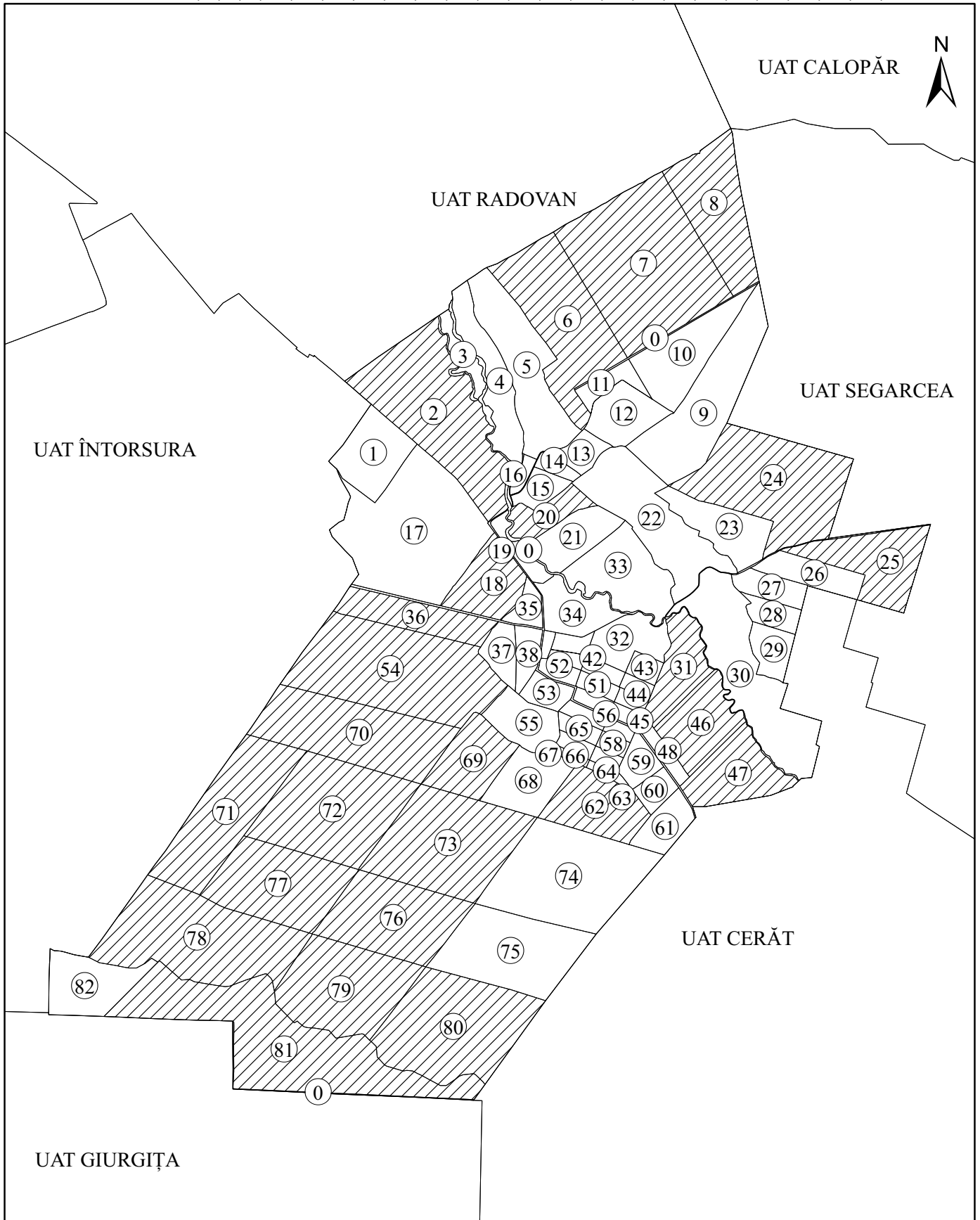

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: LIPOVU

Sectoare: 2, 6, 7, 8, 18, 20, 24, 25, 31, 36, 46, 47, 54, 62, 69, 70, 71, 72, 73, 76, 77, 78, 79, 80, 81

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: MĂCEȘU DE SUS

Sectoare: 6, 7, 8, 9, 12, 17, 18, 19, 20

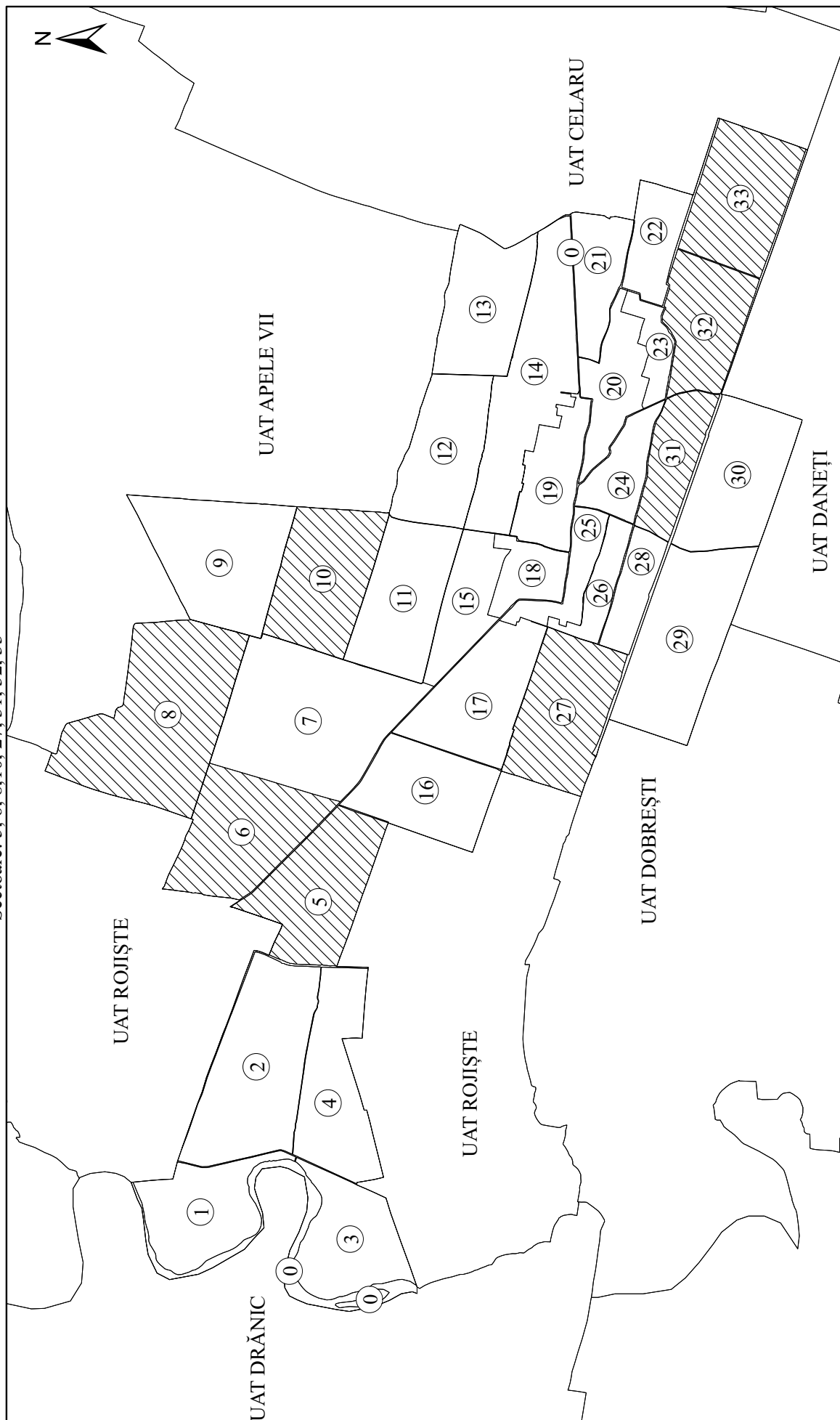

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: MĂRȘANI

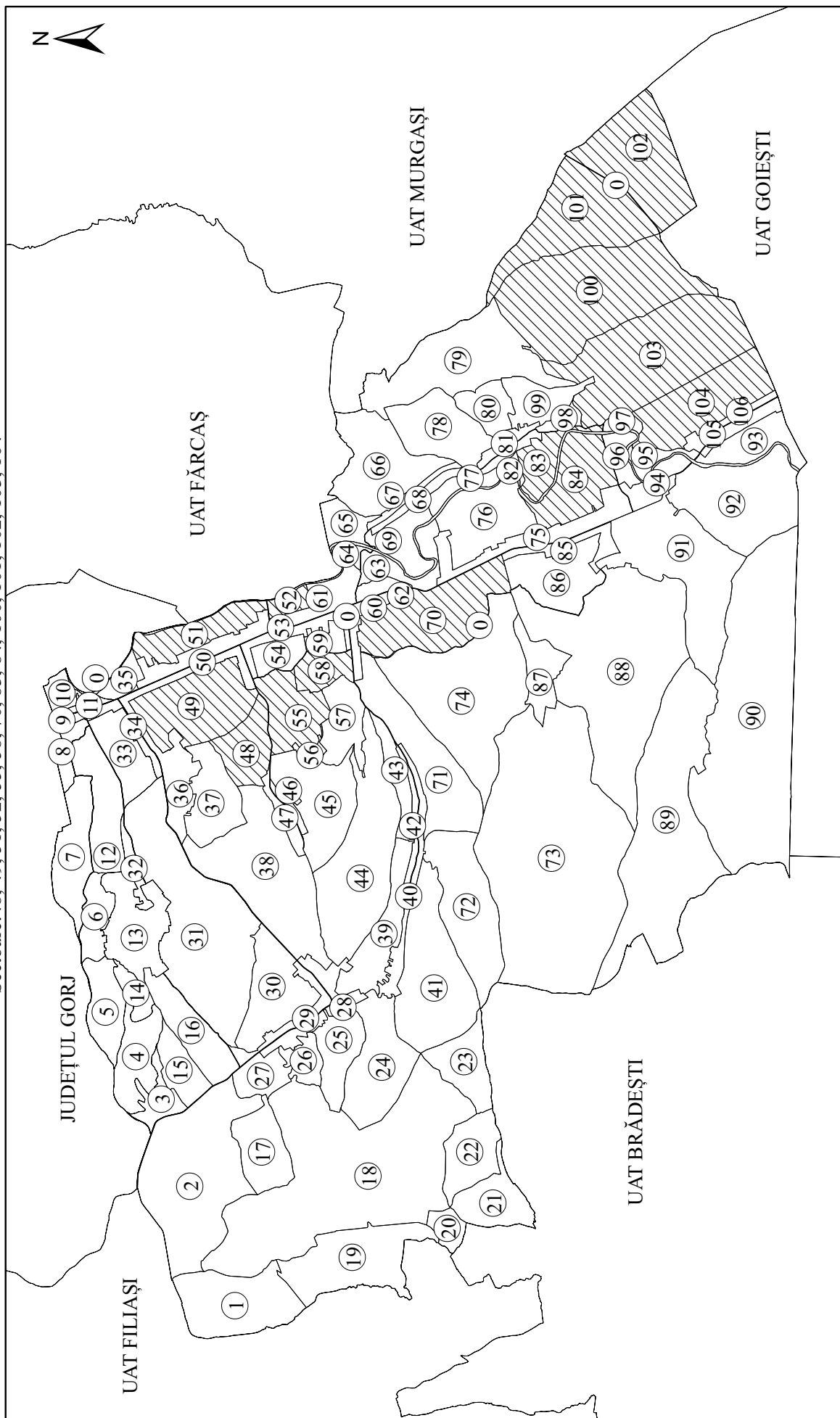
Sectoare: 5, 6, 8, 10, 27, 31, 32, 33

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ
UAT: MELINEȘTI

Sectoare: 48, 49, 51, 52, 55, 58, 70, 83, 84, 100, 101, 102, 103, 104

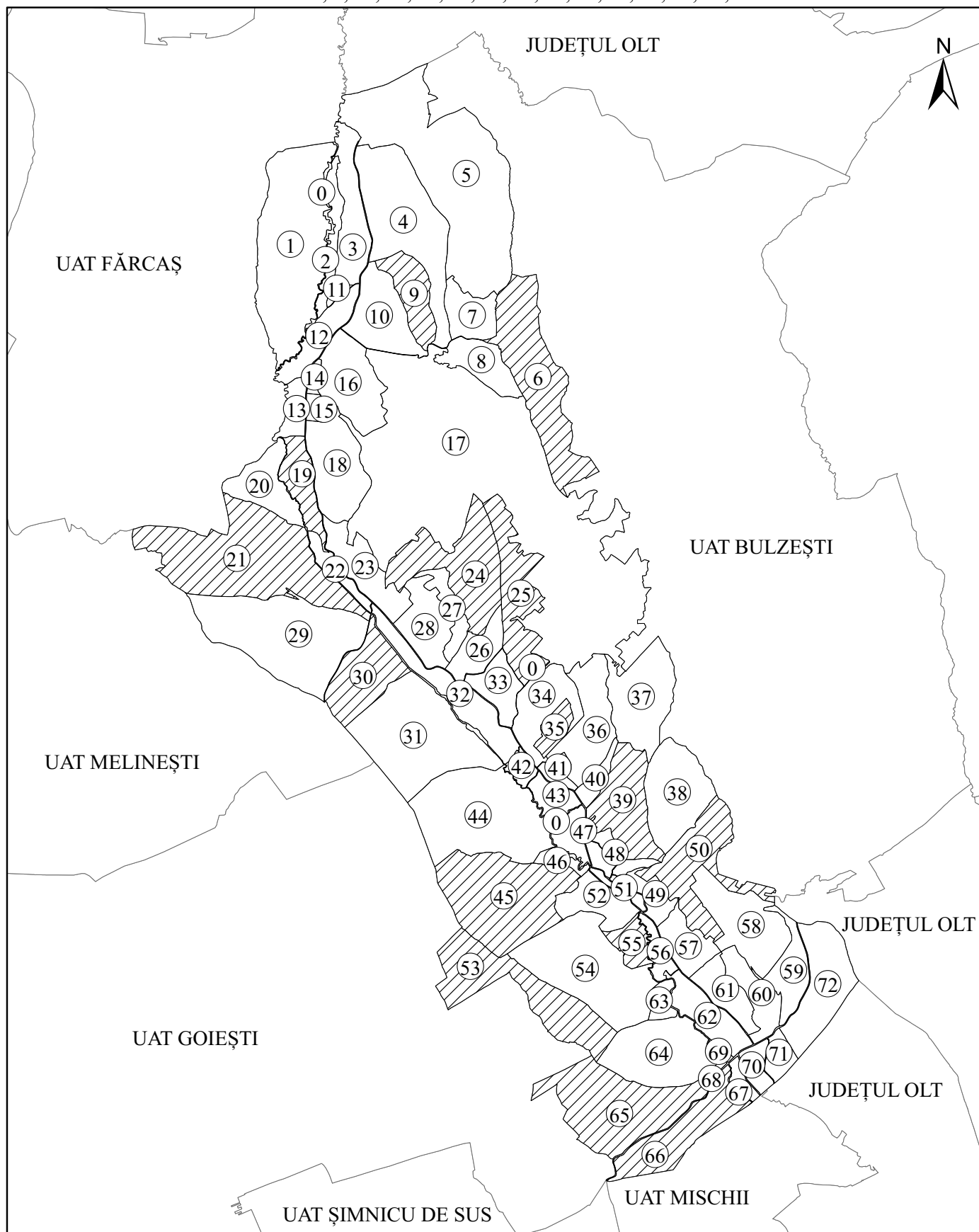

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: MURGAȘI

Sectoare: 6, 9, 19, 21, 24, 25, 30, 35, 39, 45, 50, 53, 55, 65, 66

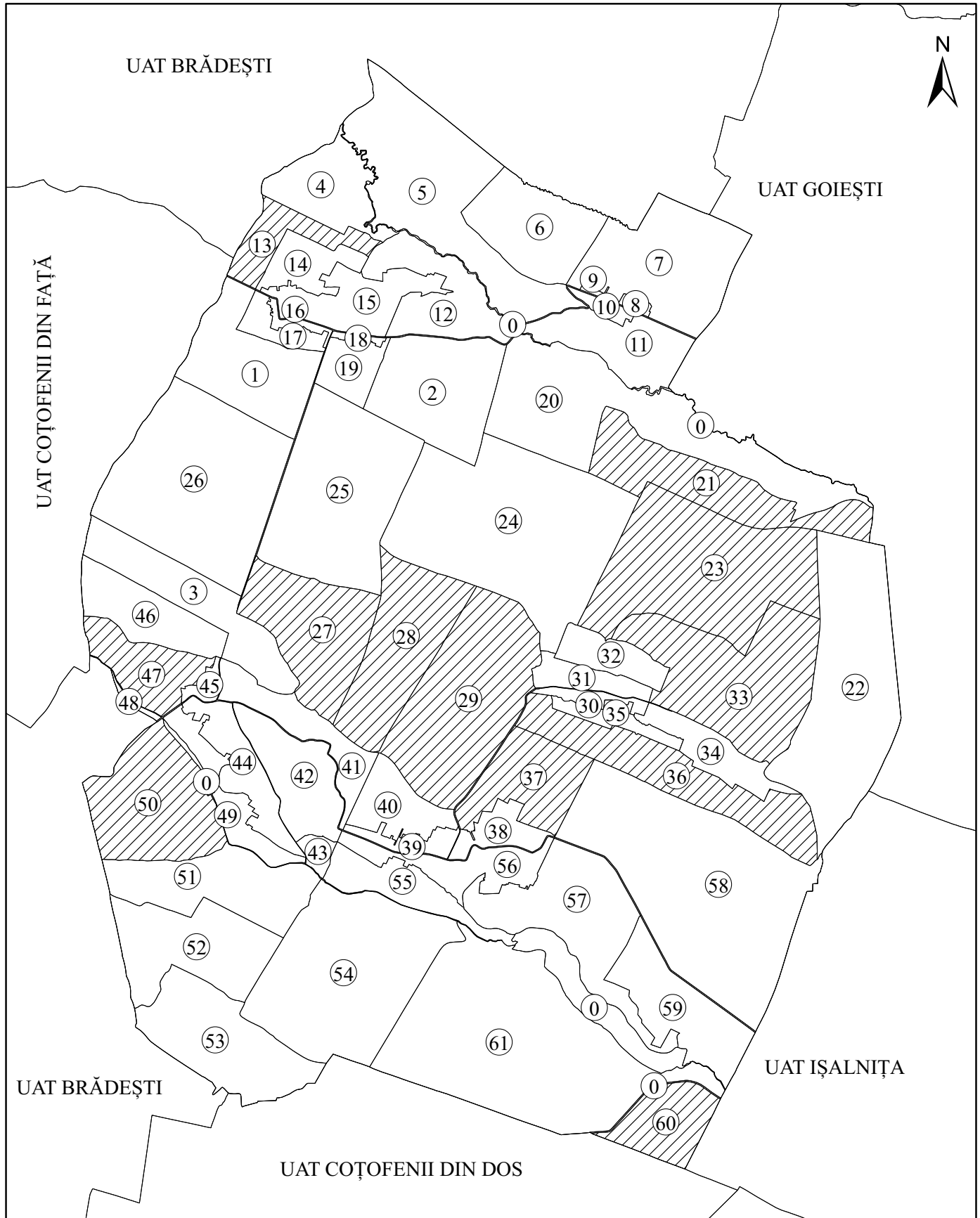

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: ORODEL

Sectoare: 13, 21, 23, 27, 28, 29, 33, 36, 37, 47, 50, 60

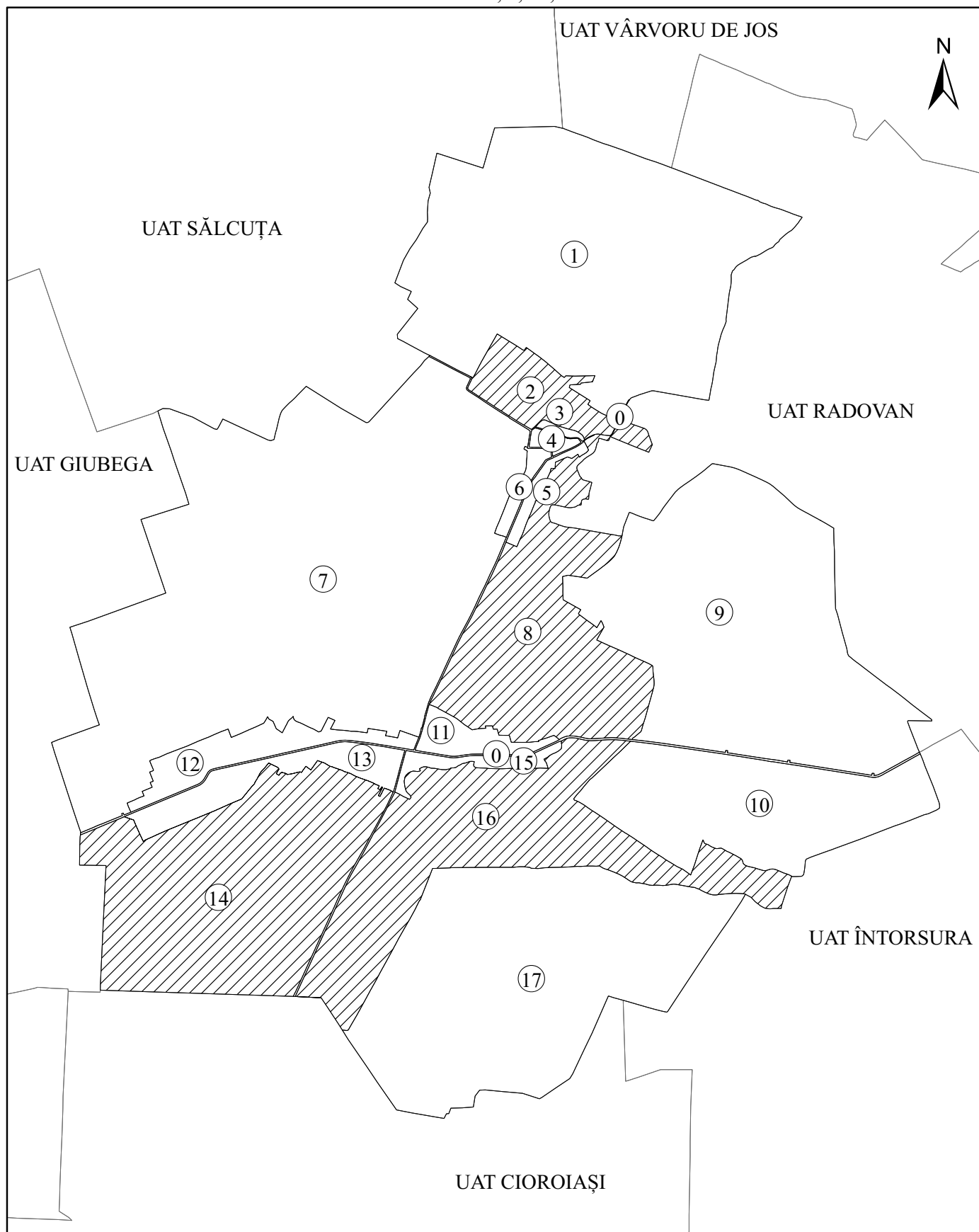

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: PERIȘOR

Sectoare: 2, 8, 14, 16

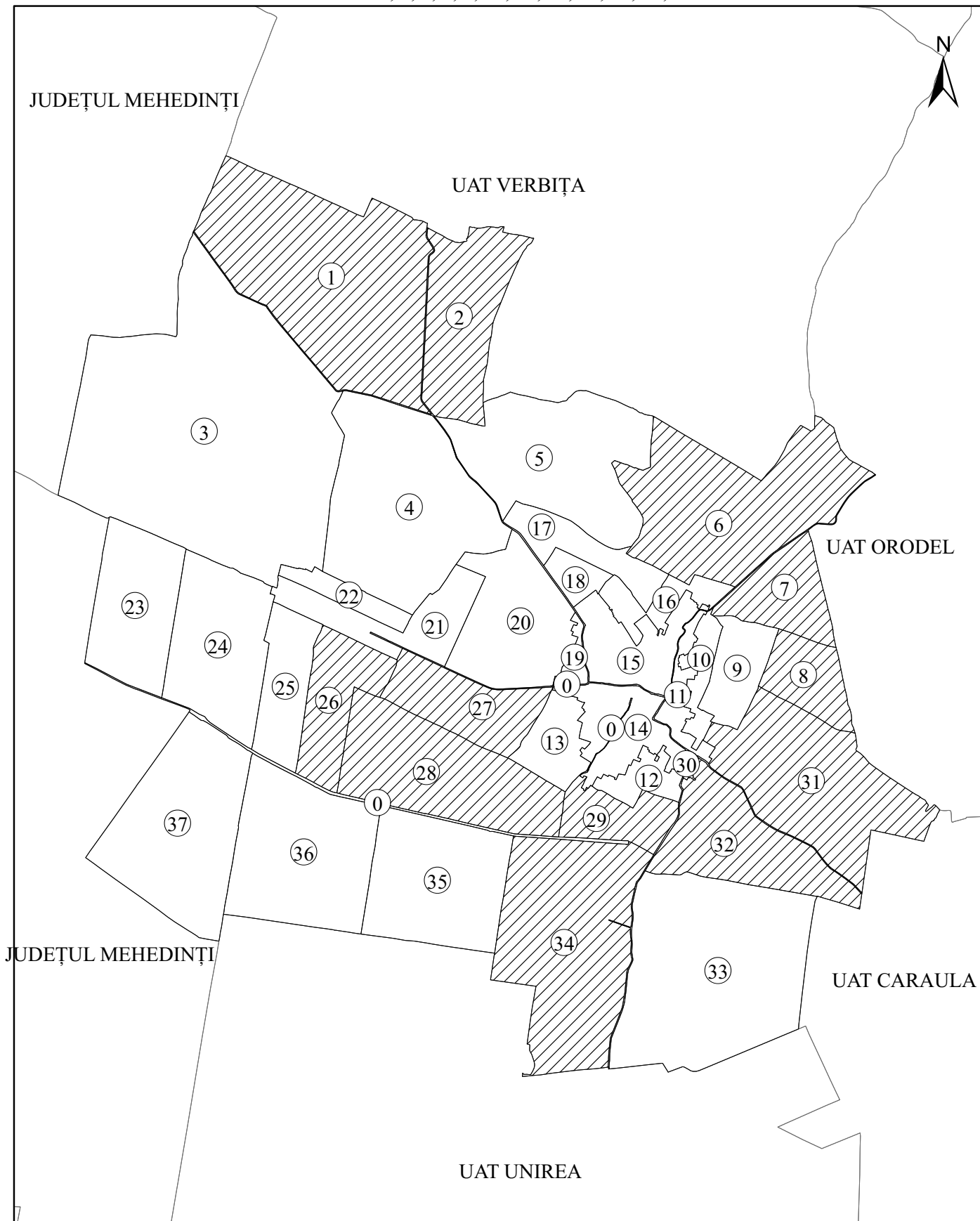

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: PLENIȚA

Sectoare: 1, 2, 6, 7, 8, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 34

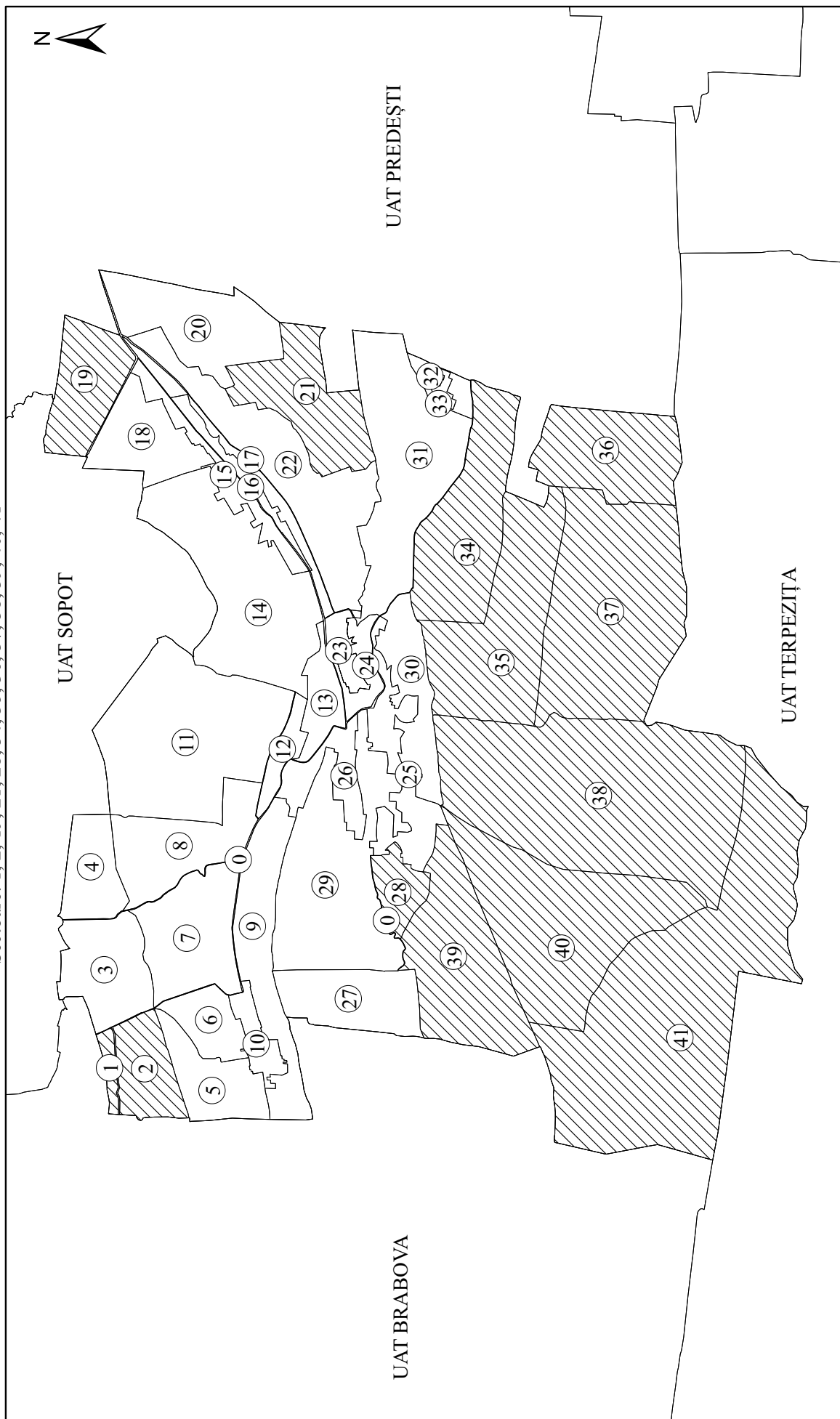

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: PLEȘOI

Sectoare: 1, 2, 19, 21, 28, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 41

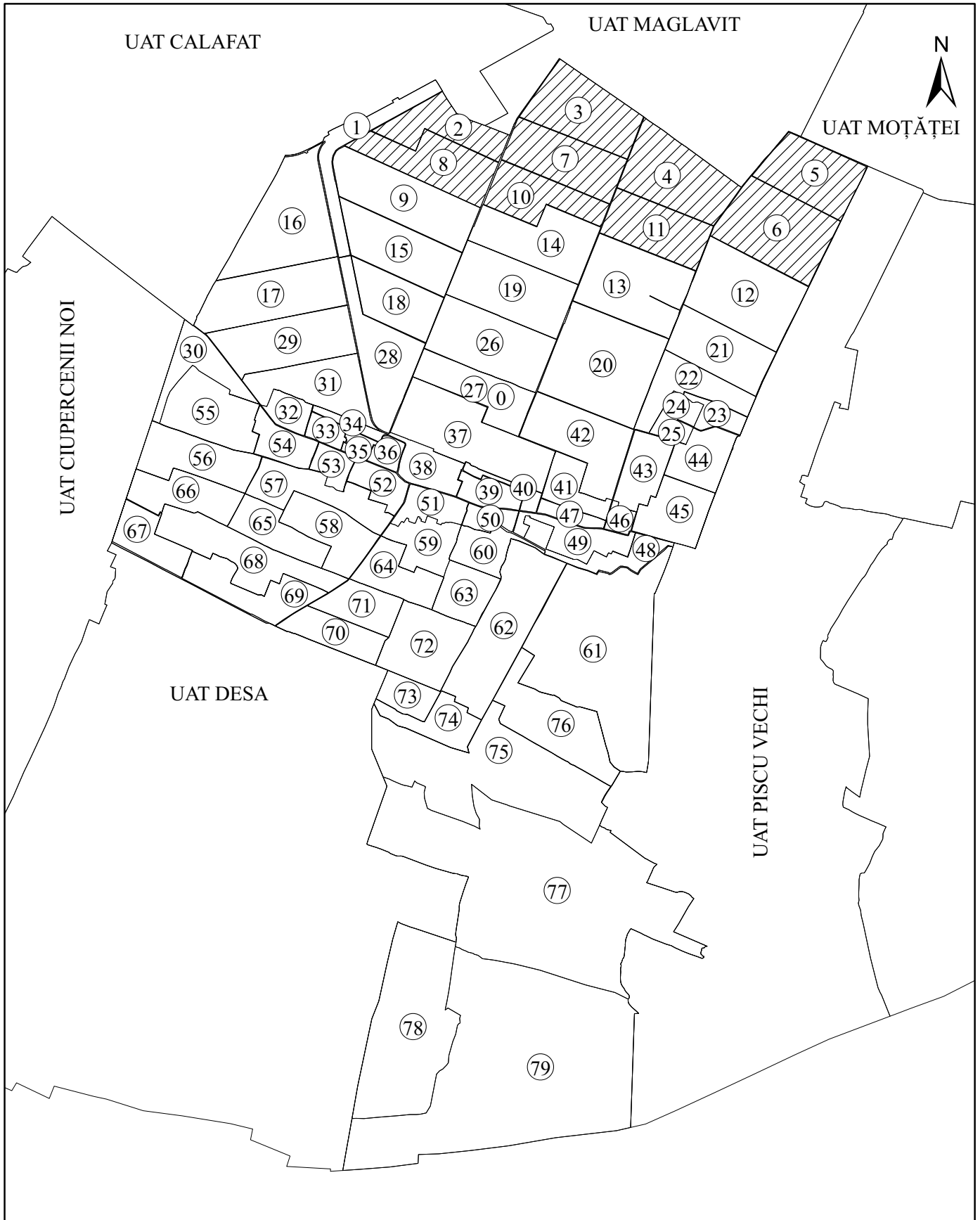

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: POIANA MARE

Sectoare: 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11

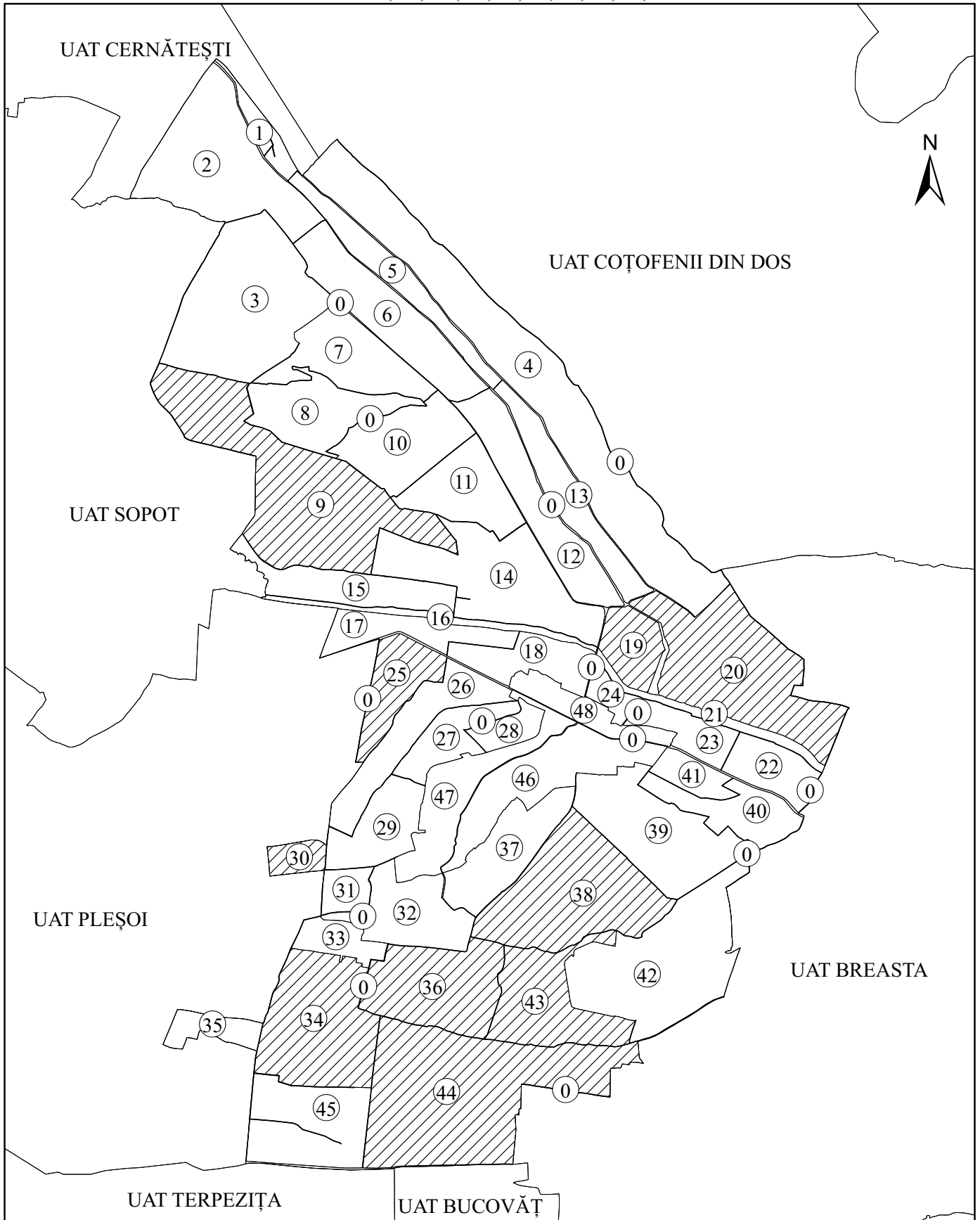

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: PREDEȘTI

Sectoare: 9, 19, 20, 25, 30, 34, 36, 38, 43, 44

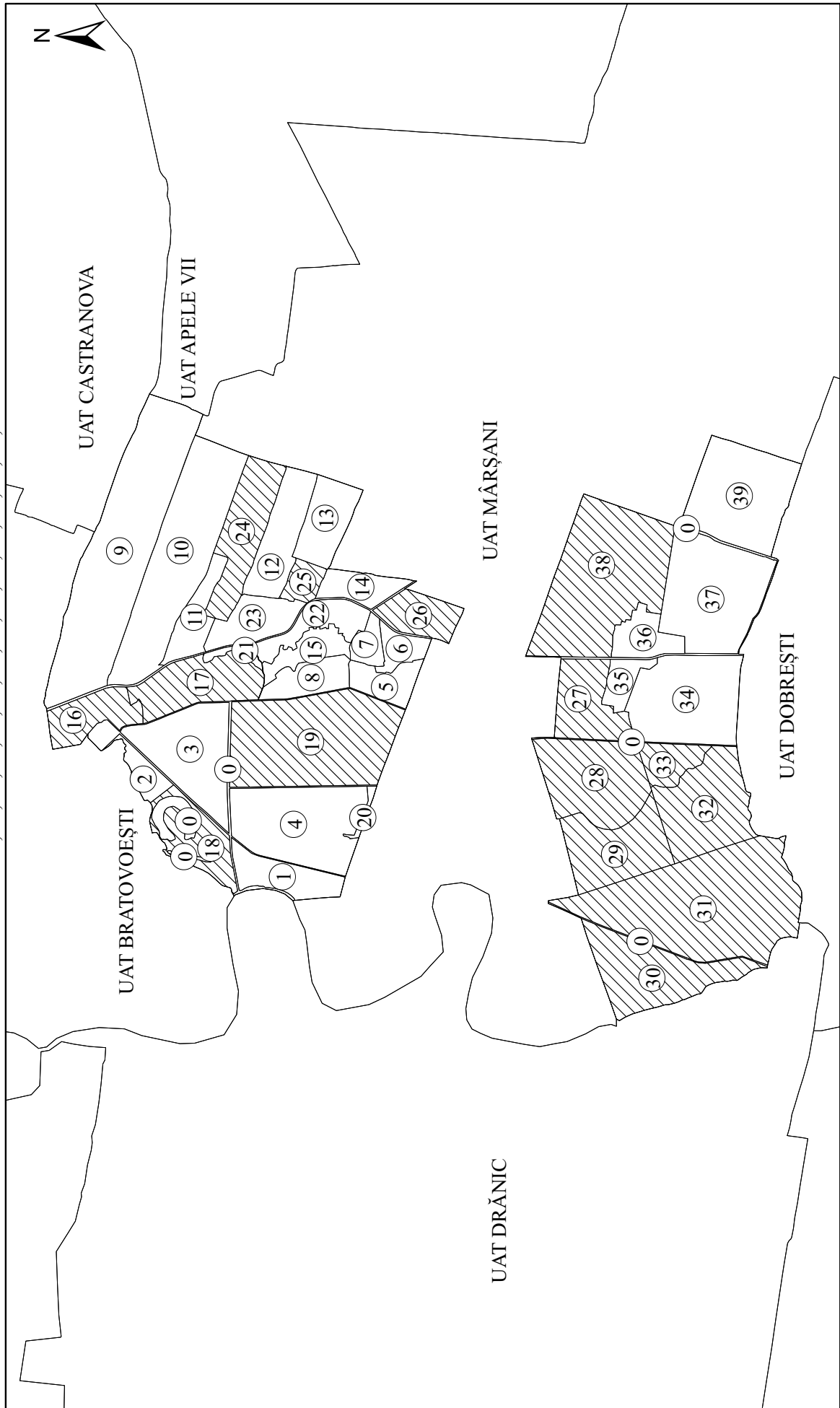

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: ROJIȘTE

Sectoare: 16, 17, 18, 19, 24, 25, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 38

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: SEACA DE CÂMP

Sectoare: 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 25, 33, 34, 35, 39, 40

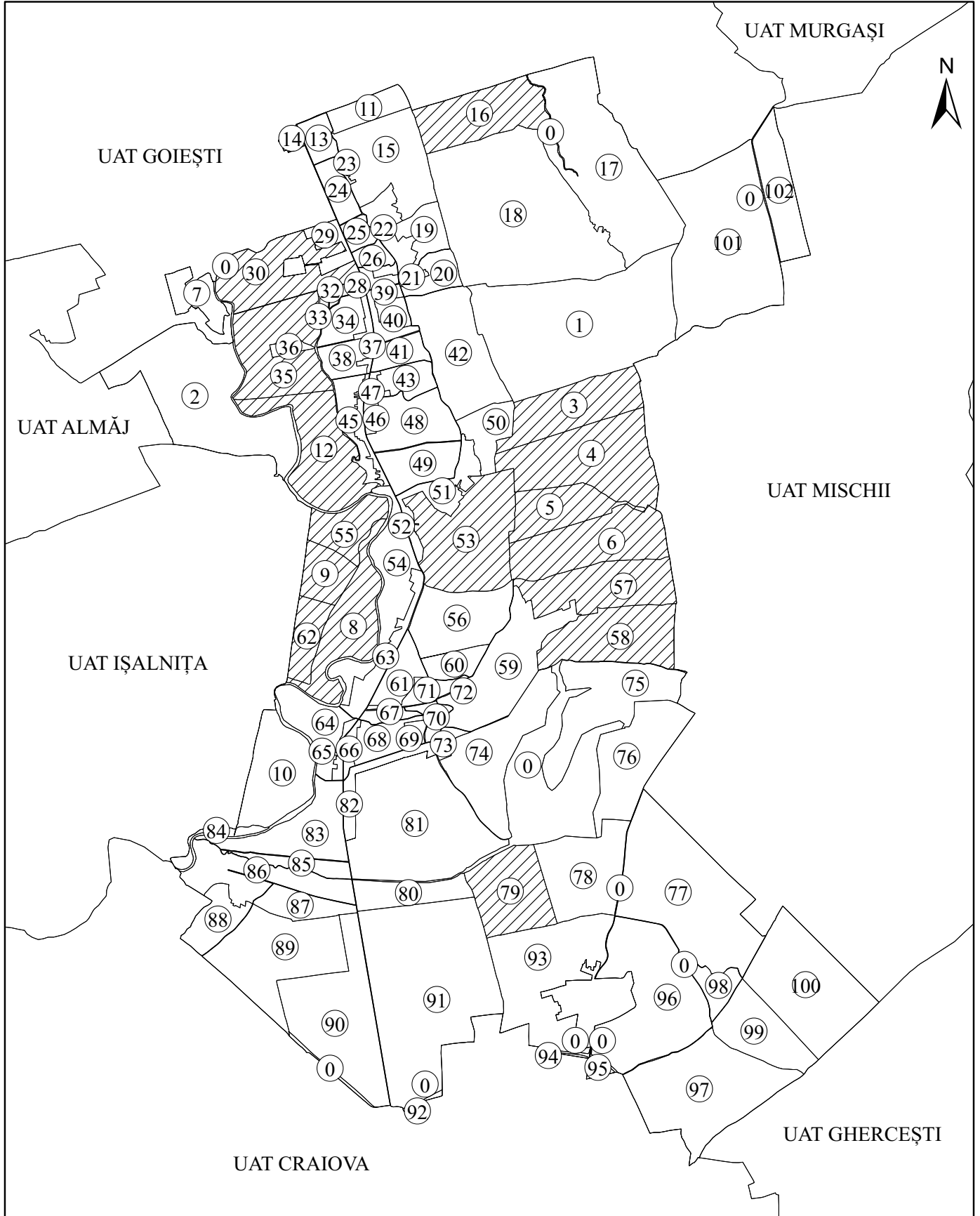

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

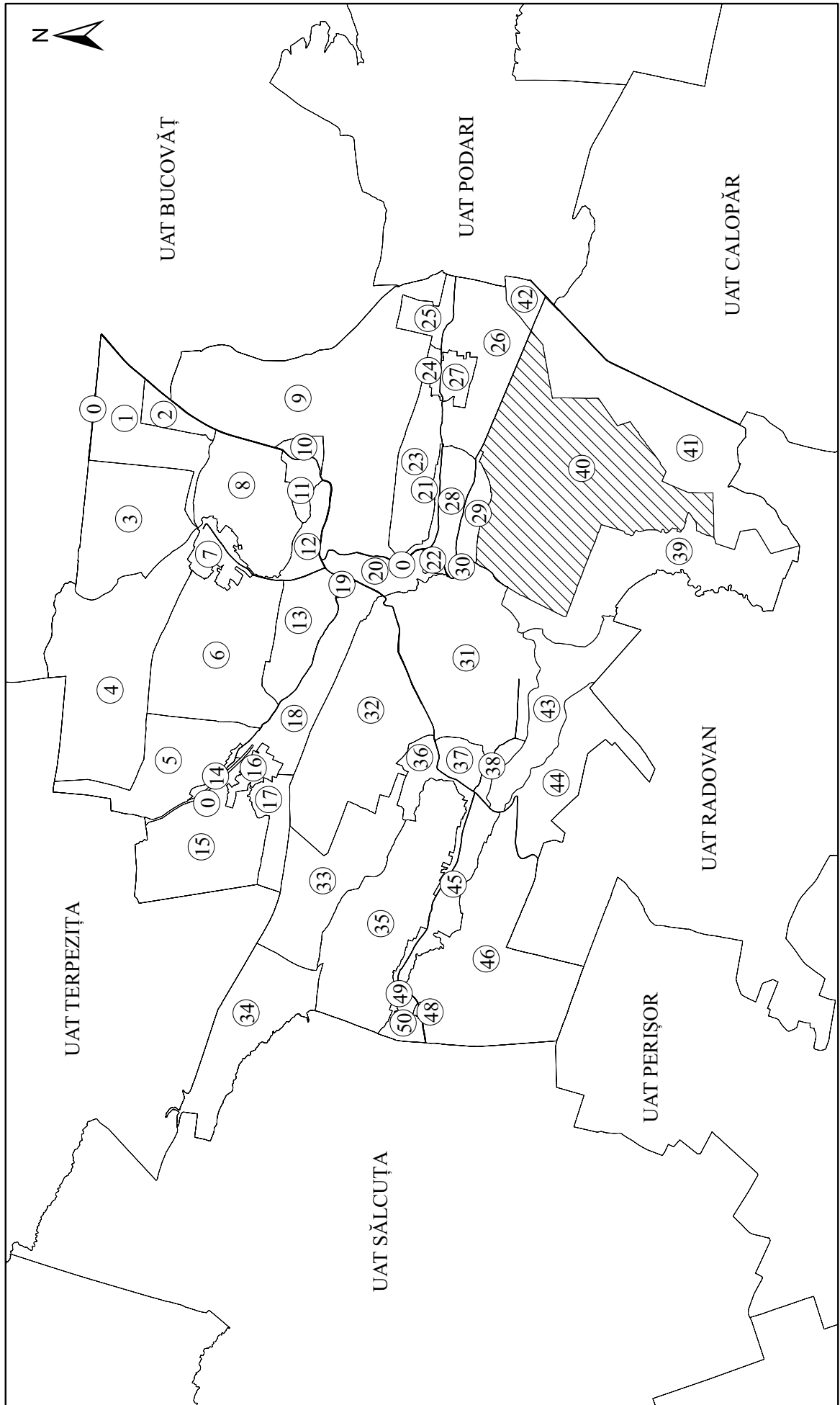
Județ: DOLJ

UAT: ȘIMNICU DE SUS

Sectoare: 3, 4, 5, 6, 8, 9, 12, 16, 30, 35, 53, 55, 57, 58, 62, 79

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică
 Județ:DOLJ
 UAT: VÂRVORU DE JOS
 Sector: 40

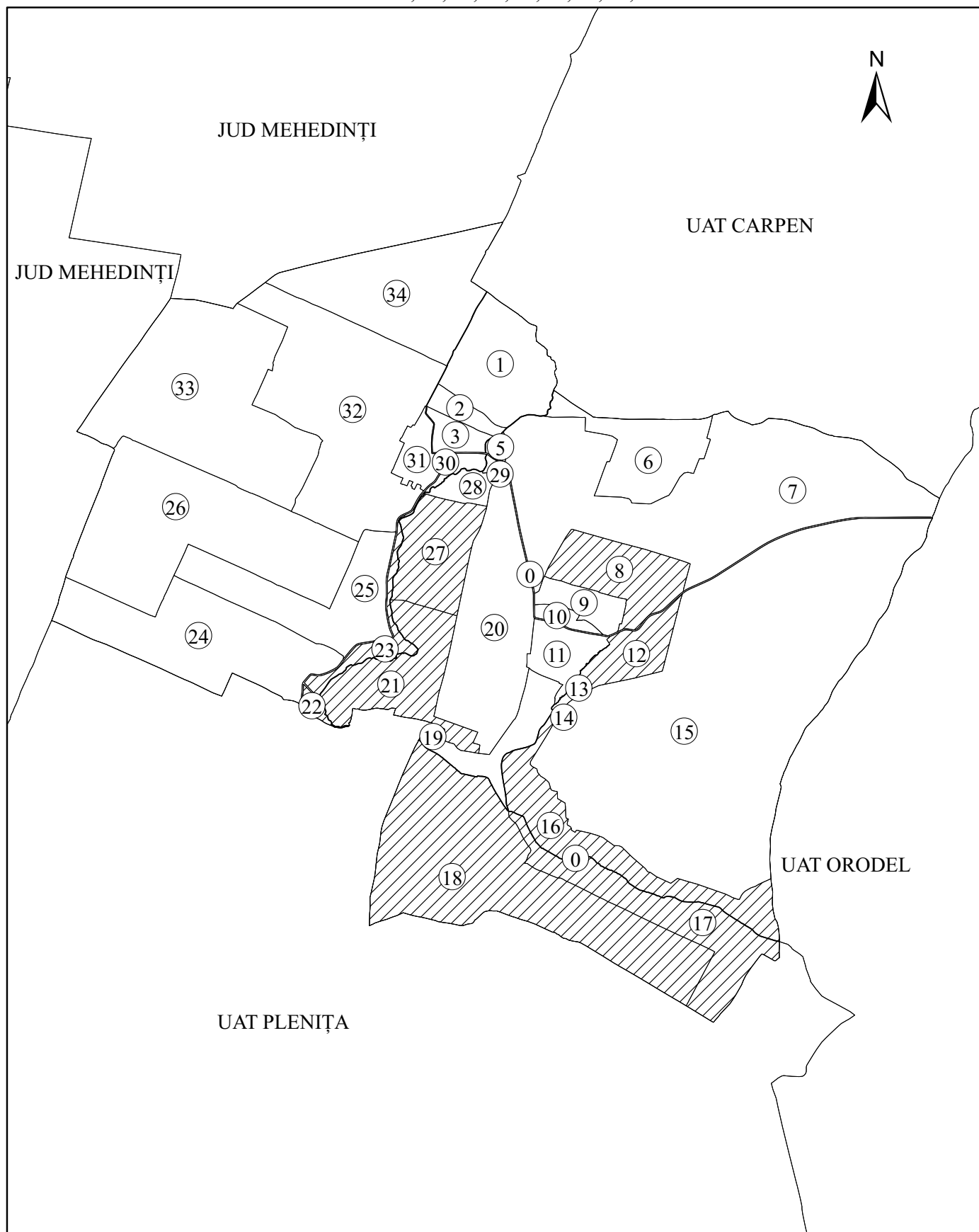

Reprezentarea grafică a sectoarelor cadastrale în care se desfășoară lucrări de înregistrare sistematică

Județ: DOLJ

UAT: VERBIȚA

Sectoare 8, 12, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 27

MINISTERUL SĂNĂTĂȚII
Nr. 251 din 23 februarie 2018

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE
Nr. 3.333 din 14 martie 2018

ORDIN

pentru completarea anexei nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală

Văzând Referatul de aprobare nr. S.P. 1.123 din 23.02.2018 al Centrului de resurse umane în sănătate publică din cadrul Ministerului Sănătății,

având în vedere prevederile art. 10 din Ordonanța Guvernului nr. 18/2009 privind organizarea și finanțarea rezidențiatului, aprobată prin Legea nr. 103/2012, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 7 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 144/2010 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 12 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul sănătății și ministrul educației naționale emit următorul ordin:

Art. I. — Anexa nr. 4 la Ordinul ministrului sănătății publice și al ministrului educației, cercetării și tineretului nr. 1.141/1.386/2007 privind modul de efectuare a pregătirii prin rezidențiat în specialitățile prevăzute de Nomenclatorul specialităților medicale, medico-dentare și farmaceutice pentru rețeaua de asistență medicală, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 671 și 671 bis din 1 octombrie 2007, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

1. Se introduc curriculumurile de pregătire în rezidențiat pentru următoarele specialități a căror durată de pregătire a fost majorată: alergologie și imunologie clinică, boli infecțioase, chirurgie plastică, estetică și microchirurgie reconstructivă, dermatovenerologie, epidemiologie, expertiza medicală a capacității de muncă, igienă, medicină fizică și de reabilitare, neonatologie și otorinolaringologie, conform anexei nr. 1 la prezentul ordin.

2. Se introduc curriculumurile de pregătire în rezidențiat revizuite pentru următoarele specialități: chirurgie cardiovasculară, genetică medicală, geriatrie și gerontologie, medicină sportivă, medicină legală, neurochirurgie, pediatrie, reumatologie și urologie, conform anexei nr. 2 la prezentul ordin.

3. Se introduc curriculumurile de pregătire în rezidențiat nou-înființate pentru următoarele specialități: cardiologie pediatrică, gastroenterologie pediatrică, nefrologie pediatrică, oncologie și

hematologie pediatrică, pneumologie pediatrică, conform anexei nr. 3 la prezentul ordin.

Art. II. — (1) Medici rezidenți, medicii dentiști rezidenți și farmaciștii rezidenți continuă pregătirea conform duratei de pregătire și curriculei în vigoare la data începerii pregătirii prin rezidențiat.

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), rezidenții din seria noiembrie 2016, respectiv noiembrie 2017, confirmați în specialitățile prevăzute la art. I, continuă pregătirea conform curriculumurilor cuprinse în anexele nr. 1, 2 și 3 din prezentul ordin.

(3) Stagiile efectuate de rezidenții din seria noiembrie 2016, respectiv noiembrie 2017, confirmați în specialitățile prevăzute la art. I, efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2017, identice ca durată și conținut cu modulele prevăzute în curriculumurile cuprinse în anexele nr. 1, 2 și 3 din prezentul ordin, se recunosc ca stagii de pregătire.

Art. III. — Anexele nr. 1—3*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. IV. — Direcțiile de specialitate din cadrul Ministerului Sănătății și al Ministerului Educației Naționale vor duce la îndeplinire dispozițiile prezentului ordin.

Art. V. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul sănătății,
Sorina Pinte

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

*) Anexele 1—3 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 297 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE

ORDIN**privind stabilirea cuantumului burselor pentru studenții doctoranzi
înmatriculați la studii universitare de doctorat finanțate de la bugetul de stat cu bursă,
la forma de învățământ cu frecvență, în instituțiile de învățământ superior de stat**

În temeiul art. 160, 164, art. 174 alin. (3), art. 193 alin. (7), art. 216, art. 219 alin. (2) și al art. 223 din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere prevederile art. 23, 37, 40, 53 și 54 din Codul studiilor universitare de doctorat, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 681/2011, cu modificările și completările ulterioare,
în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 26/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației Naționale, cu modificările ulterioare,

ministrul educației naționale emite prezentul ordin.

Art. 1. — (1) Se acordă burse doctorale pentru studenții doctoranzi înmatriculați la studii universitare de doctorat finanțate de la bugetul de stat cu bursă, la forma de învățământ cu frecvență, în instituțiile de învățământ superior de stat.

(2) În conformitate cu prevederile legale în vigoare, fondul pentru alocarea burselor doctorale din bugetul alocat Ministerului Educației Naționale se constituie în funcție de numărul de studenți doctoranzi, cetățeni români sau cetățeni ai celorlalte state membre ale Uniunii Europene, ai statelor aparținând Spațiului Economic European și ai Confederației Elvețiene, înmatriculați în baza cifrei de școlarizare, aprobată prin ordin al ministrului educației naționale.

(3) Bursa doctorală se acordă pe toată durata anului universitar (12 luni).

(4) Începând cu luna martie 2018, cuantumul alocat pentru constituirea fondului de burse doctorale/lună/pe toată durata anului universitar (12 luni)/student-doctorand este diferențiat pe ani de studii după cum urmează:

a) 1.550 lei pentru studenții doctoranzi înmatriculați în anii I și II de studii;

b) 1.800 lei pentru studenții doctoranzi înmatriculați în anul III de studii;

c) 1.800 lei pentru studenții doctoranzi înmatriculați în anul IV de studii doar pentru domeniile medicină, medicină dentară, farmacie și medicină veterinară.

Art. 2. — Instituțiile de învățământ superior de stat își asumă răspunderea privind repartizarea fondului alocat pentru acordarea burselor prevăzute la art. 1.

Art. 3. — Direcția generală învățământ universitar și Direcția generală economică din Ministerul Educației Naționale, Consiliul Național pentru Finanțarea Învățământului Superior și instituțiile de învățământ superior de stat vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației naționale,
Valentin Popa

București, 14 martie 2018.
Nr. 3.329.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

